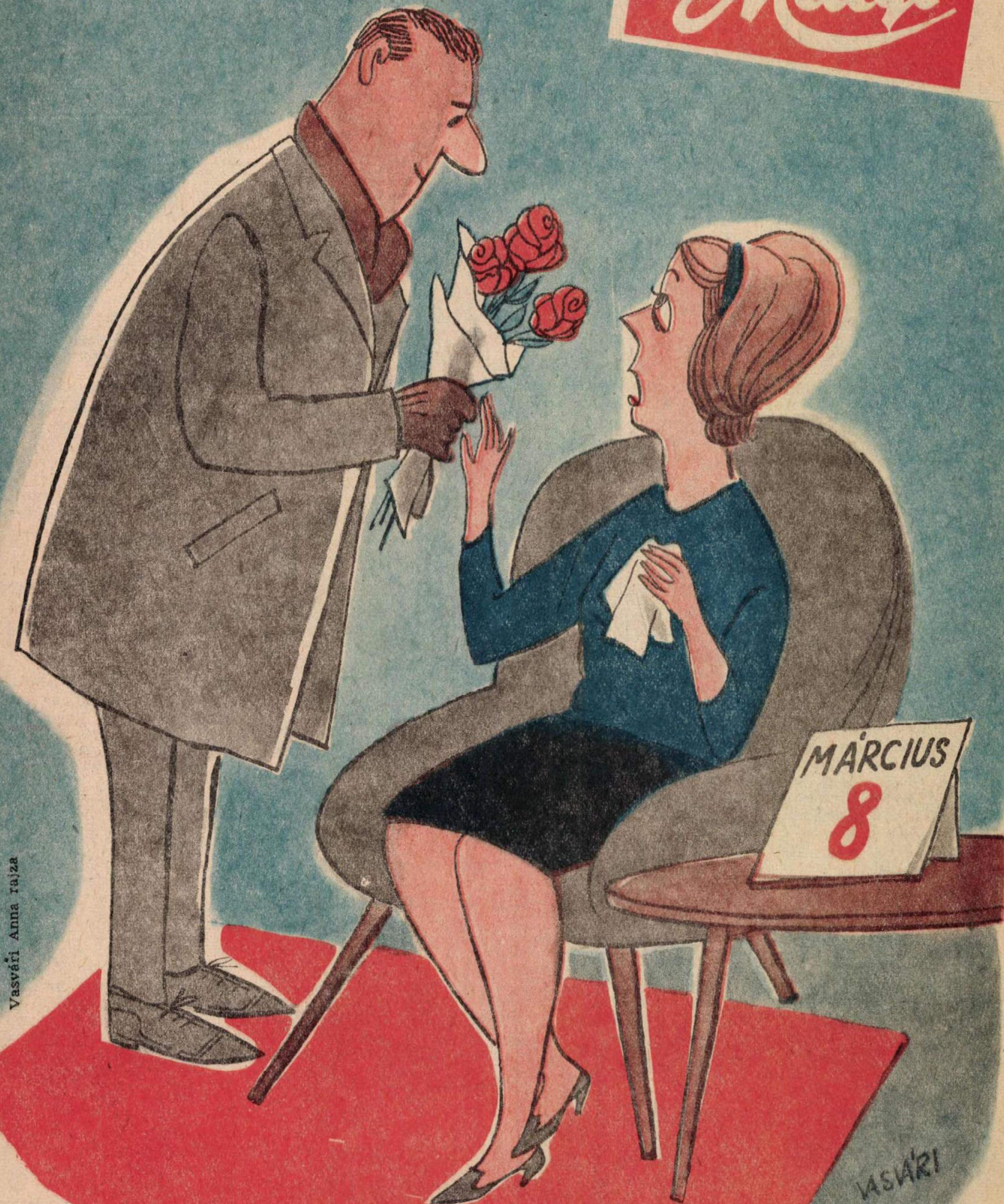
XXI. évfolyam 9. szám Ára: 1 forint 1965. március 4

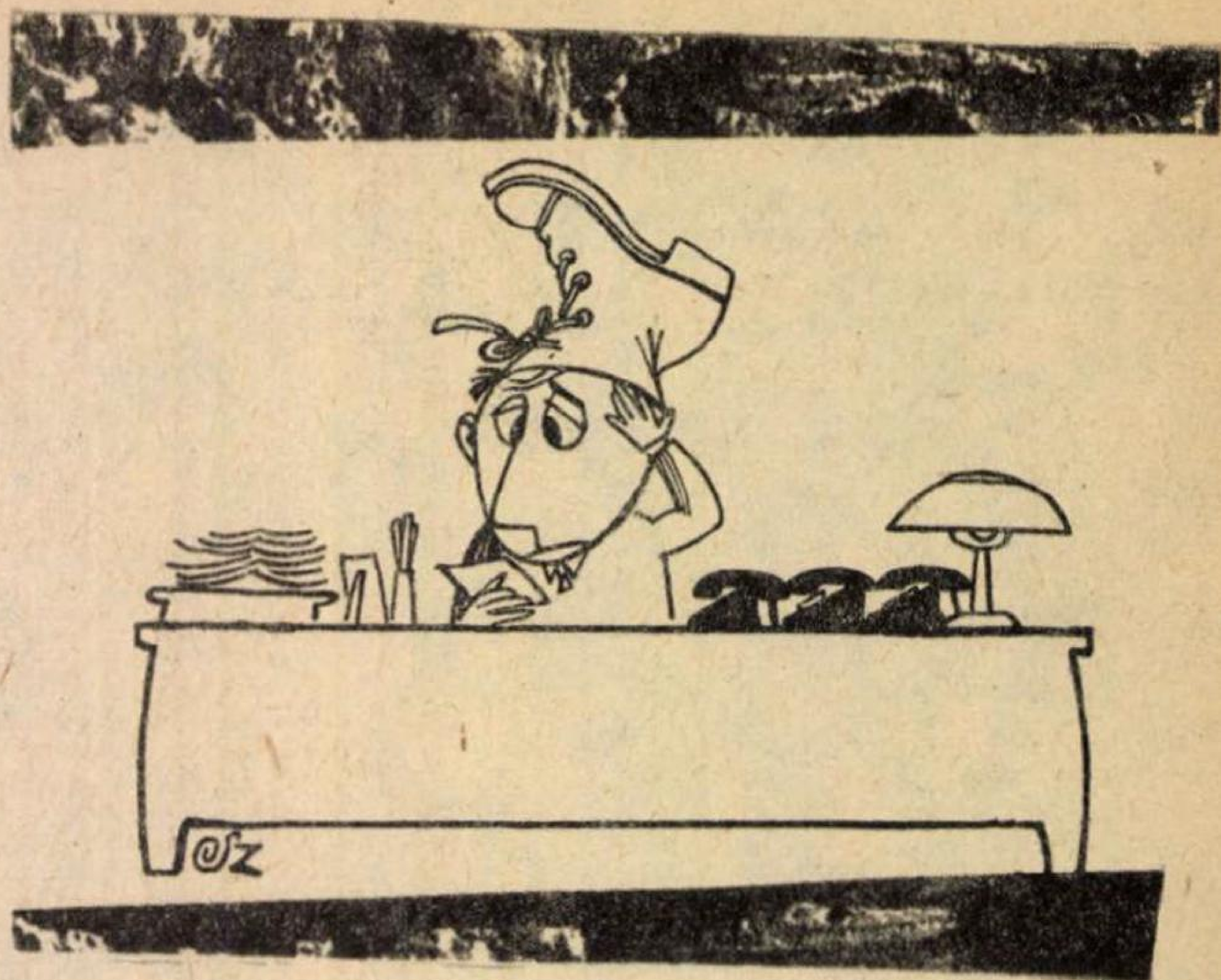
A NŐNAPON *– Szóval megint öregebb lettem egy évvel...*

Állatkertben

– Nézd, hogy fennhordja az orrát!
– Fontos tényező lett a KRESZ-ben.

Hol szorít a cipő?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ IDŐ IS PÉNZ

Még a nyáron racionalizáltuk hitvesemmel kis háztartásunkat, és akkor kiderült, hogy egy kínai vázát nélkülözni tudunk. A műtárgyat, mint derék állampolgárokhoz illik, a Bizományi Áruház Vállalat révén juttattuk vissza a népgazdaság vérkeringésébe. Ez gyakorlatilag annyit jelent: elcipeltem a

Kossuth Lajos utcai régiségboltba, ahol kerek 231 forintra becsülték, és bevették „bizományba".

Nemrég levelet kaptam a vállalattól, hogy keressem fel őket tárgyam tárgyában valamelyik délelőtt 9–12 között. Mit volt mit tenni, elkéredzkedtem a munkahelyemről, és elporoszkáltam a Bizományi Kinizsi utcai központjába. Ott sajnálkozva közölték, hogy vázámat ismeretlen tettes ellopta, aggodalomra azonban nincs ok, mivel az áru biztosítva volt, s így annak ellenértékét az Állami Biztosító megtéríti, az Üllői út és a Kálvin tér sarkán.

A biztosítónál kiderült, hogy az illetékes részleg időközben elköltözött a József Attila lakótelepre, pénztár: 8–2-ig...

Szóval, summa summárum, három, voltaképp felesleges utat kellett megtennem munkaidőben. Azért teljesen felesleges utat, mert szerény nézetem szerint az ilyen lopásmegtérítési ügyeket, amikor több összegyűlik belőlük, nyugodtan lebonyolíthatná egymás között a két állami cég, és a pénzt pedig postán elküldhetnék a feleknek, akiknek úgyis teljesen mindegy, hogy honnan származik az összeg.

Én, tudniillik, nem lopom az időmet, ahogy más a vázámat!

(d-th)

Ős-SZTK

– Nézze, szomszéd, ennyi receptet írtak fel a derékfájásomra!

Felmentették Hitlert

Az elmúlt napokban beszámolt a világsajtó arról, hogy egy nyugat-berlini törvényszék vádat emelt Adolf Hitler ellen, akiről feltehető, hogy mint a Harmadik Birodalom Führerje és kancellárja, többrendbéli nemzetközi kihágást követett el. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy megbízható törvényszéki összeköttetéseim révén már a perben meghozott jogerős ítéletről is be tudok számolni. Mint várható volt, Hitlert felmentették, s egyben erkölcsi és anyagi kártérítést ítéltek meg neki. A vádlott különben szabadlábon védekezett, a bűnper idejére fizetéses szabadságot kapott a müncheni képzőművészeti főiskolától, amelynek akvarelloszályán dolgozik mint óraadó.

A számos tanúkihallgatás és széleskörű bizonyítási eljárás után az ügyész elejtette a vádat, a bíróság pedig felmentette a vádlottat, miután megállapította a következőket:

A vádlott békeszerető ember volt, s arra szólított fel több országot, hogy békésen, harc és oktalan vérontás nélkül engedjenek át neki területeket.

Nem igaz, hogy náci volt, hiszen harcolt a nácik, például Röhm és bandája ellen.

Nem is volt német állampolgár, s mint lelkes osztrák hazafi, 1938-ban Ausztriához csatolta Németországot.

Már 1940-ben létrehozta Franciaországgal a Közös Piacot, s már akkor rosszul esett neki, hogy Anglia kivonta magát az európai gazdasági közösségből.

Sokat szenvedett a dán–norvég agresszió miatt, majd amikor az oroszok Sztálingrádnál váratlan orvtámadást intéztek ellene, kedvét vesztve könnyezett, s ettől kezdve tervbevett nősülésének szentelte ideje javarészét.

A sokat emlegetett állítólagos náci rémtettekért nem terheli felelősség, mert ő csak a parancsot adta ki. Arra a kérdésre viszont, hogy tudott-e ezekről az atrocitásokról, a vádlott csengő hangon nemmel válaszolt, kijelentette, hogy sejtelme sem volt ezekről a dolgokról, s nagyon rosszul esett neki, hogy Himmler ennyire nem volt őszinte hozzá.

Bebizonyítást nyert, hogy a vádlott a háború végefelé résztvett a földalatti mozgalomban. A háború után a békés polgári életben helyezkedett el, politikai szerepet nem vállalt, holott a bonni kormány több ízben felajánlotta neki a képzőművészeti miniszter tisztét.

Ünnepélyesen kijelentette, hogy sohasem volt tagja a kommunista pártnak, nem ismeri el a Német Demokratikus Köztársaságot, és rendíthetetlen híve a sokoldalú NATO atomhaderőnek.

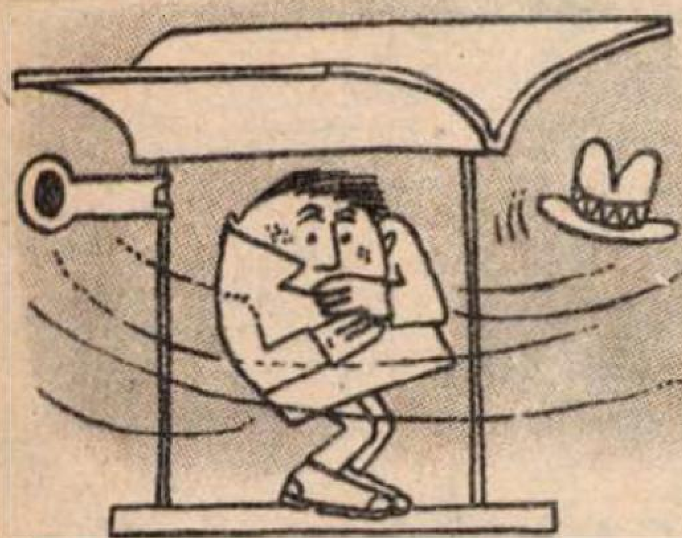
A bíróság az ügyész vádelejtése után egyhangúlag hozta meg felmentő ítéletét. A vádlott néma karlendítéssel vette tudomásul a felmentést, majd Hunsche és Krumey társaságában elhagyta a tárgyalótermet.

Feleki László

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

„SZELLŐS" KIVITEL

Rendkívül modern autóbusz-várókat kapott nemrégiben Tatabánya. Ezeknek a színes alkotmányoknak, valami nagyszerű újítás eredményeképpen,

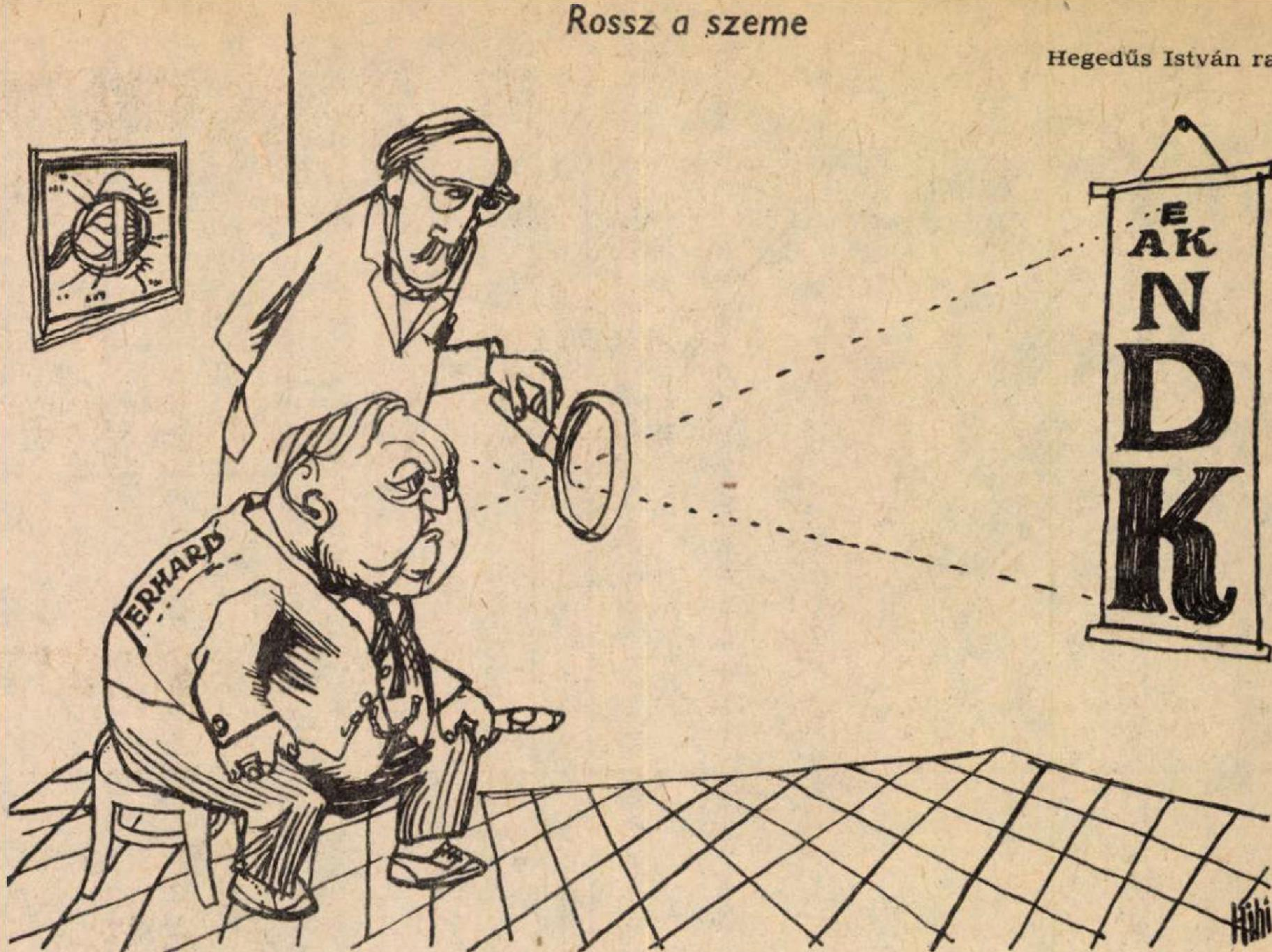

csak tetejük van. A pajkos, orkán-erejű tatabányai szél kényére-kedvére cibálhatja a várakozókat. Lehetséges, hogy az illetékesek arra gondoltak: így legalább kisebb az a felület, ahonnan a buszra várakozók türelmetlenségükben kiverhetnék az üveget?

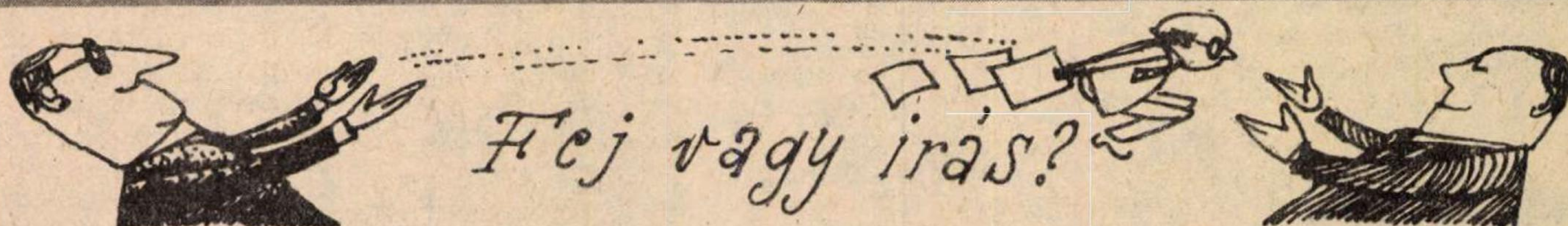
(g–g)

Rossz a szeme

Hegedűs István rajza

– Mik ezek? Hieroglifák?

A nagy mű elkészült. Joó Bernát, a szakember újra elolvasta, s elégedetten mosolygott. Hogyisne! Egy élet tapasztalatát dolgozta bele javaslatába: „Hogyan mehetnének jobban a dolgok?" Végigsimította előbb a szemével, aztán a kezével is, majd borítékba tette és megcímezte Magas elvtárshoz, a Főhivatal vezetőjéhez.

Egy hét sem telt el, amikor telefonon keresték Joót: jöjjön be azonnal Magashoz. Bement, az kezet szorított vele és bátorítóan nyomta le egy fotelba.

— Tetszik az előterjesztése — tért a tárgyra, széles taglejtések közepette. — Határozottan tetszik. Így helyes ez, ahogyan írja. Ezt így kell megvalósítani.

— Örülök — tört ki egy sóhajtásféle Joóból.

— ... legfeljebb azt tanácsolom, hogy ezt a kidolgozatlan utalást itt a Főhivatalra, ezt... ezt módosítsa. Ezt mi itt jobban látjuk magánál. Aztán tisztázza le, és küldje majd el Gazda elvtárshoz az Illetékes Hivatal vezetőjéhez. Én szólok neki. Várni fogja. Remek dolog ez.

— Köszönöm.

Joó átdolgozta és letisztáztatta az előterjesztést, borítékba tette és megcímezte Gazda elvtárshoz, az Illetékes Hivatal vezetőjéhez.

Egy hét sem telt el, amikor telefonon keresték Joót: jöjjön be azonnal Gazdához. Bement, az kezet szorított vele, és bátorítóan nyomta le egy fotelba.

— Tetszik az előterjesztése — tért a tárgyra, széles taglejtések közepette. — Határozottan tetszik. Így helyes ez, ahogyan írja. Ezt így kell megvalósítani...

— Örülök — tört ki egy sóhajtásféle Joóból.

— ... legfeljebb azt tanácsolom, hogy ezt a kidolgozatlan utalást itt az Illetékes Hivatalra, ezt... ezt módosítsa. Ezt mi itt jobban látjuk magánál. Aztán tisztázza le, és küldje majd el Fejes elvtárshoz, a Szakmai Központ vezetőjéhez. Én szólok neki. Várni fogja. Remek dolog ez.

— Köszönöm.

Joó átdolgozta, és letisztáztatta az előterjesztést, borítékba tette, és megcímezte Fejes elvtárshoz, a Szakmai Központ vezetőjéhez (lásd mint fent), továbbá Okos elvtárshoz, az Egybehangoló Szerv vezetőjéhez (lásd mint fent), még továbbá Eszes elvtárshoz, a Döntő Iroda vezetőjéhez, akik valamennyien ugyanoly lelkesen helyeselték az előterjesztést, mint az előzők.

— És majd ha letisztázta, küldje el megint nekem, s én majd megmutatom egy nagyon fontos elvtársnak — bocsátotta útjára Joót a Döntő Iroda vezetője.

Joó átdolgozta és letisztázta az előterjesztést, borítékba tette és megcímezte Eszes elvtárshoz.

Egy hét sem telt el, amikor telefonon keresték Joót: Jöjjön be azonnal Magashoz a Főhivatalba.

— Ember, mit művelt maga! — tért a tárgyra széles taglejtések közepette. — Eszes elvtárs átküldte nekem ezt az... izét. Az eredeti, az egy kitűnő javaslat volt, ez meg... — és hadonászó karjával köröket írt le a levegőbe. — Hát maga egy ilyen nyimnyám alak? Mi történt?

És Joó elmondta, mi történt.

— De hát akkor hol a maga élettapasztalata, hol vannak a maga gondolatai? Itt az írásban egyetlen sincs. Hol vannak, hm?

Joó csendesen válaszolt:

— A fejemben.

Ez az eset is példázza, mennyire nem mindegy, hogy fej vagy írás.

Szántó Jenő

ÜZEMI PÁRBESZÉD

— Még mindig sok a késönjövő — panaszkodik egy pesti gyár igazgatója.

— Bizonyára sok dolgozó jár be vidékről.

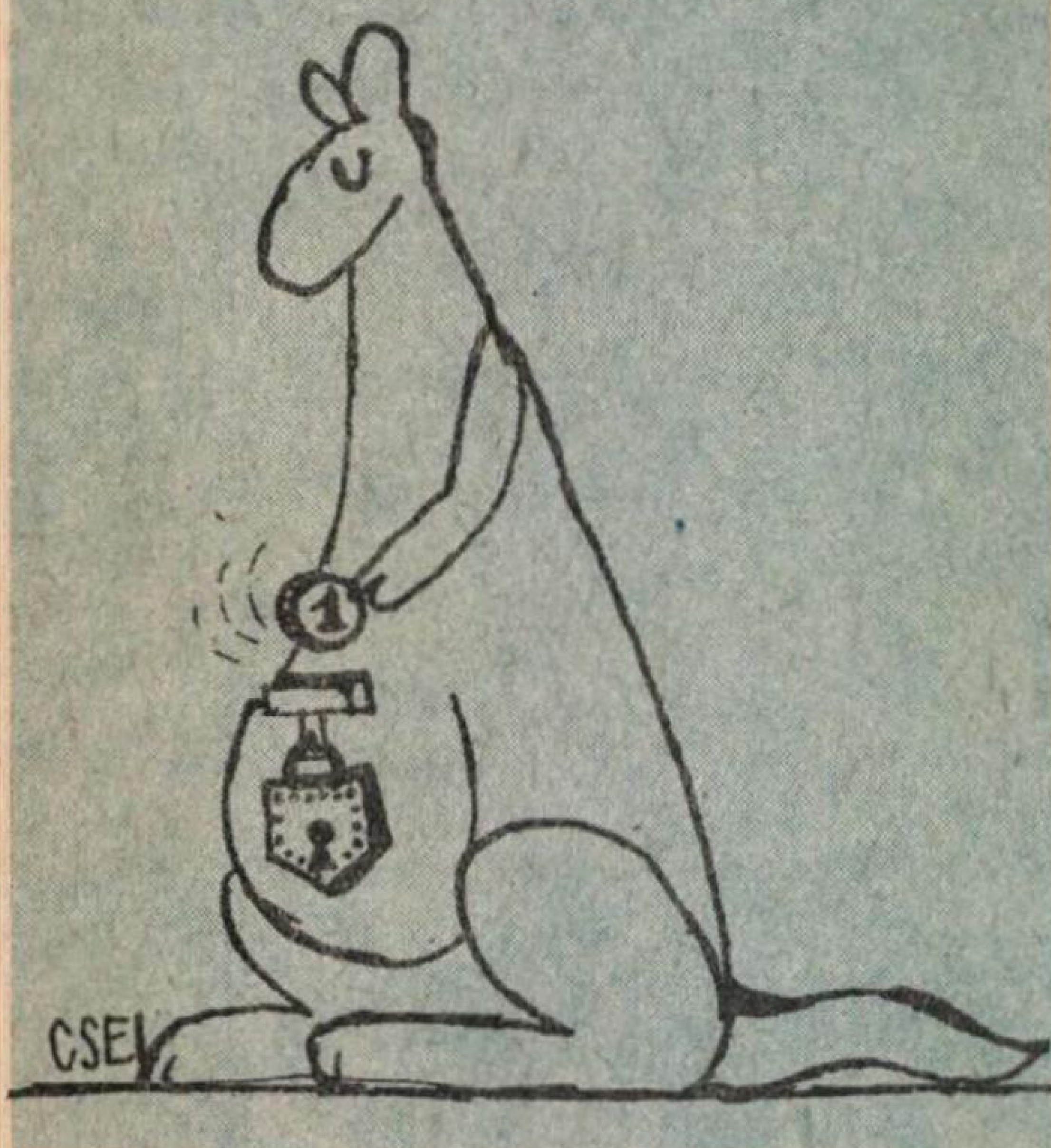
— Igen. De Lajosmizséről pontosan jönnek. A Szondy utcaiak késnek el.

Haladó hagyomány

– Eulália, a megszólítást mindig nagy iniciáléval kell írni . . .

Takarékossági év

LEVÉL a jutalom-üdülésről

Kedves Asszonyom!

Felháborodásának ad kifejezést, amiért az egyik szorgalmas asszonytársa első lett ugyan a járási baromfitenyésztő versenyben és megnyerte a kéthetes moszkvai utazásra jogosító első díjat, de helyette zsarnok és önző férje utazott el erre a kellemes kirándulásra. Minden férj ilyen — írja ön mérgeshangú levelében —, mindnyáján megérik a pénzüket, ahányan csak vannak.

Bevallom, az első pillanatban én is arra gondoltam, hogy komisz egy alak lehet ez a férj, de azért óvakodtam az olyan általánosító megállapításoktól, mint amilyeneket az ûggyel kapcsolatban ön tett. Lehetséges azonban — elmélkedtem tovább —, hogy ez a derék férj túlzott szeretetből nem engedte el egyedül a feleségét, vagy talán féltékeny rá, vagy csak aggódik érte, s százszor is felteszi magában a kérdést, hogy mit is tudna az ő felesége nélküle csinálni egy hétmilliós világvárosban. De feltevések helyett világos választ kívántam önnek adni. Felhívtam tehát a baromfitenyésztő-verseny egyik rendezőjét, az Országos Nőtanácsot, ahol közölték velem, hogy valóban van ilyen jelenség. Előfordul, hogy a versenygyőztes asszony helyett a férj veszi igénybe a külföldi utat, csak azt tartják különösnek, hogy a második díjat nyert feleségek mindig maguk utaznak el a kéthetes üdülésre, s nem fordult még elő, hogy a férj megy el helyettük. Igaz, hogy a második díj nem külföld, hanem Harkányfürdő, de az is éppen úgy önálló és ellenőrizhetetlen két hetet jelent az asszony számára, mintha külföldön tartózkodna.

Bizonyára megérti afeletti nyugtalanságomat, hogy lelkiismeretes kutatásom még így sem vezetett eredményre. Átnéztem a Polgári Törvénykönyv családjogi vonatkozású rendelkezéseit, de seholsem leltem olyan utalásra, amely tiltaná egy férjes asszonynak önálló külföldi útját, de olyan paragrafusra sem akadtam, amely az ilyenféle utazások jogával kizárólag a férjet ruházná fel. Mármár azon a ponton voltam, hogy önnel egyezően nyilvánosan elítélem az ilyen önző és élnivágyó férjek diktátori magatartását, amikor eszembe jutott, hogy közvetlenül az érintett, s ön által megnevezett asszonytársához fordulok. Haladéktalanul írtam is neki!

A szóban forgó asszonytárs felháborodva vette tudomásul, hogy ön felháborodik és illetéktelenül beleavatkozik a magánügyeibe. Vegyem tudomásul és továbbítsam önnek — írja —, hogy ő kérte fel a férjét a kéthetes külföldi útra, mert amíg a férje távol van, ő igen jól érzi magát itthon egyedül és kipiheni azt a rengeteg gyötrelmet és fáradozást, amely neki a férje mellett osztályrészül jut. Az idén is nagy lelkesedéssel vesz részt a versenyen. Egyrészt az első díjjal járó dicsőségért, másrészt a baromfitenyésztés további fellendítéséért, harmadrészt pedig azért a két hétért, amit férje távollétében, a jól megérdemelt pihenéssel ismét majd itthon tölthet el.

Azzal a nyugodt lelkiismerettel és tanulsággal zárom le tehát az ügyet, Asszonyom, hogy ha a feleség úgy akarja, menjen helyette jutalomüdülésre a férj. Éljen a női egyenjogúság! Erősödjön és virágozzék a magyar baromfitenyésztés ügye!

Földes György

Jucika és a női együttműködés

Pusztai Pál rajza

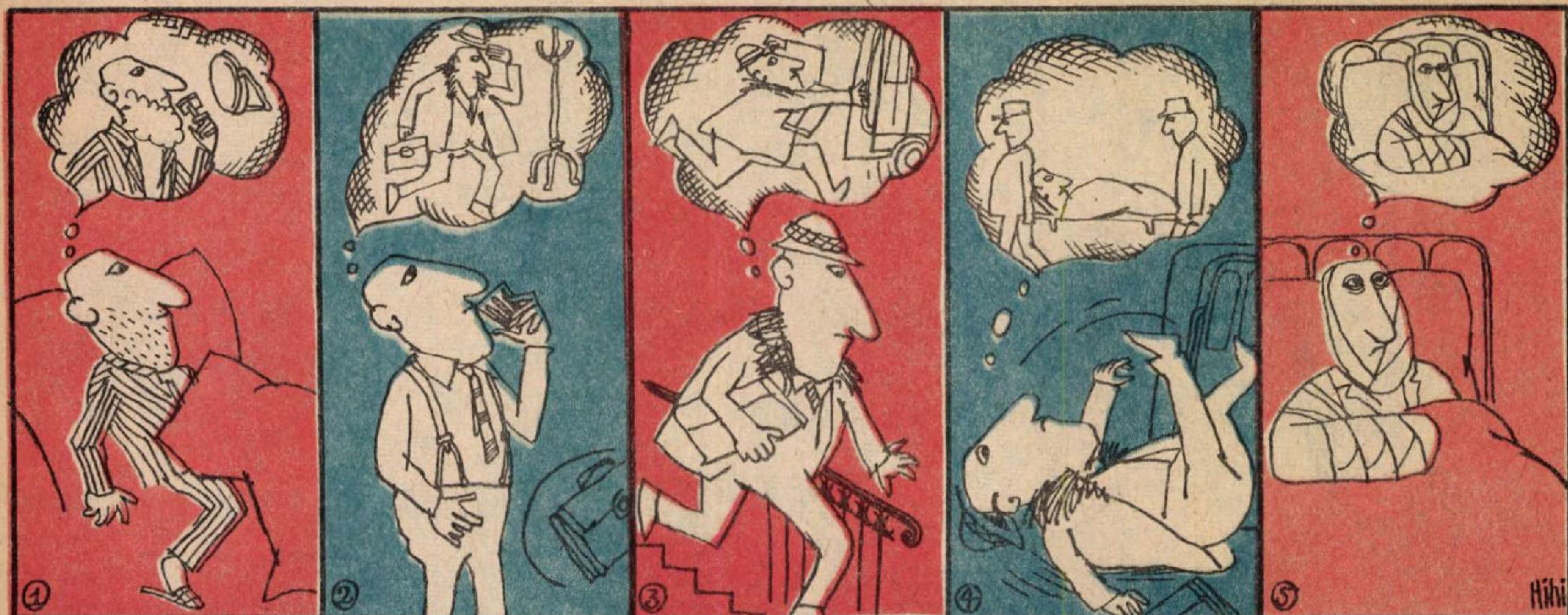

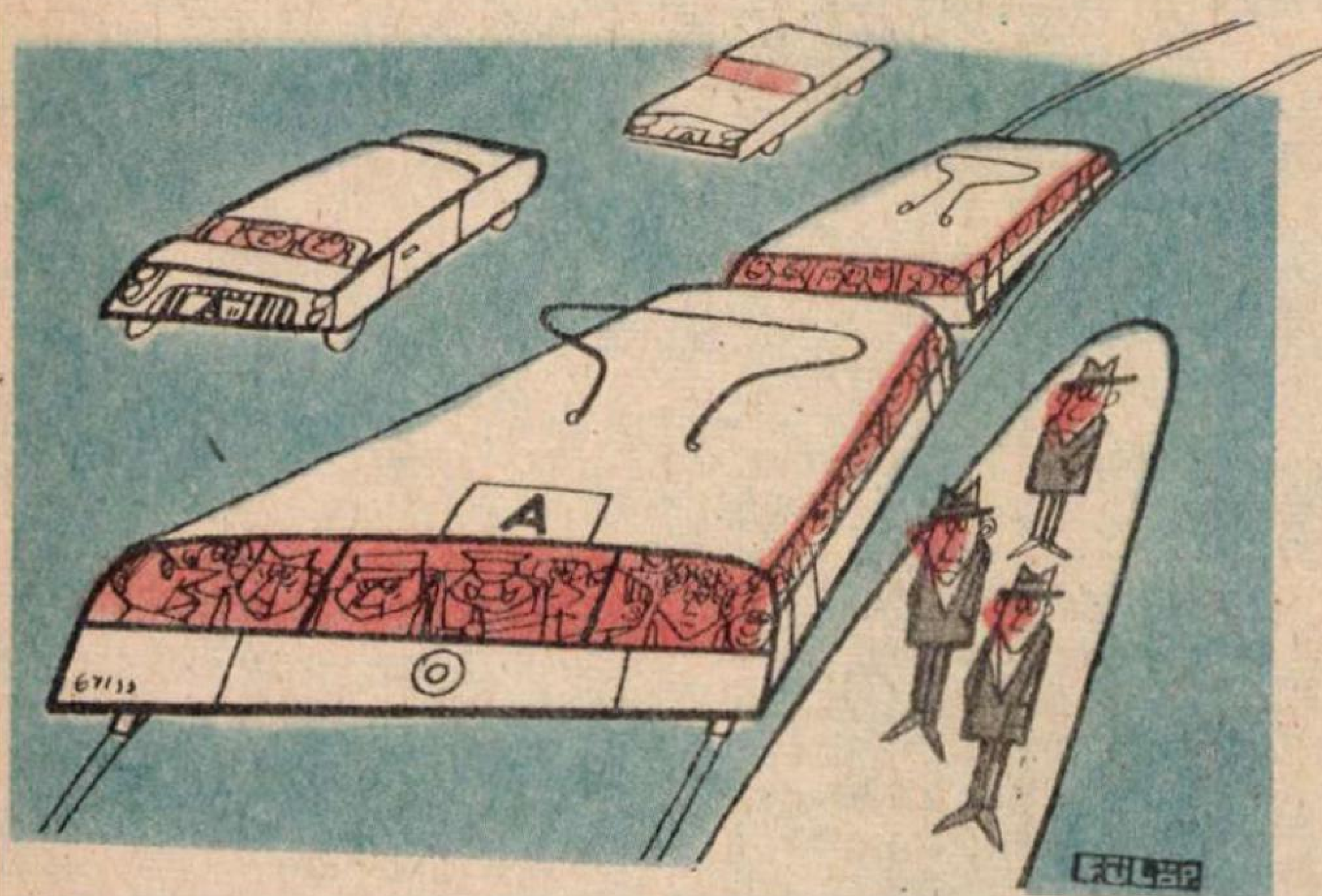

Hajsza

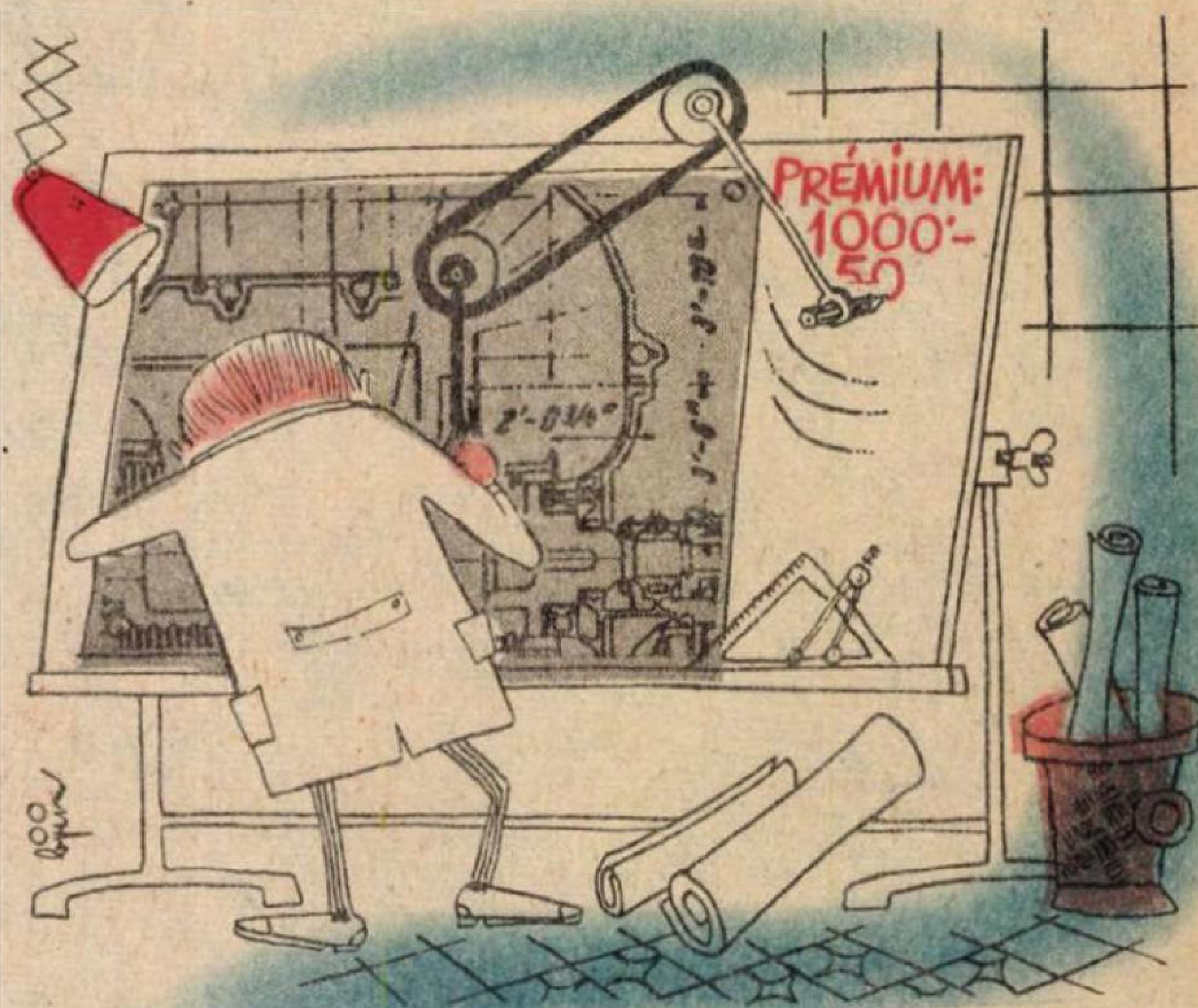
Hegedűs István rajza

Reprezentatív villamos

Tervezés

ORVOSOK ÉS BETEGEK

A gyár orvosa naponta tíztől négyig fogad. Ezalatt jelentős a rendelő forgalma.

A délelőtti műszak egyik dolgozója a munka befejezése után, két óra

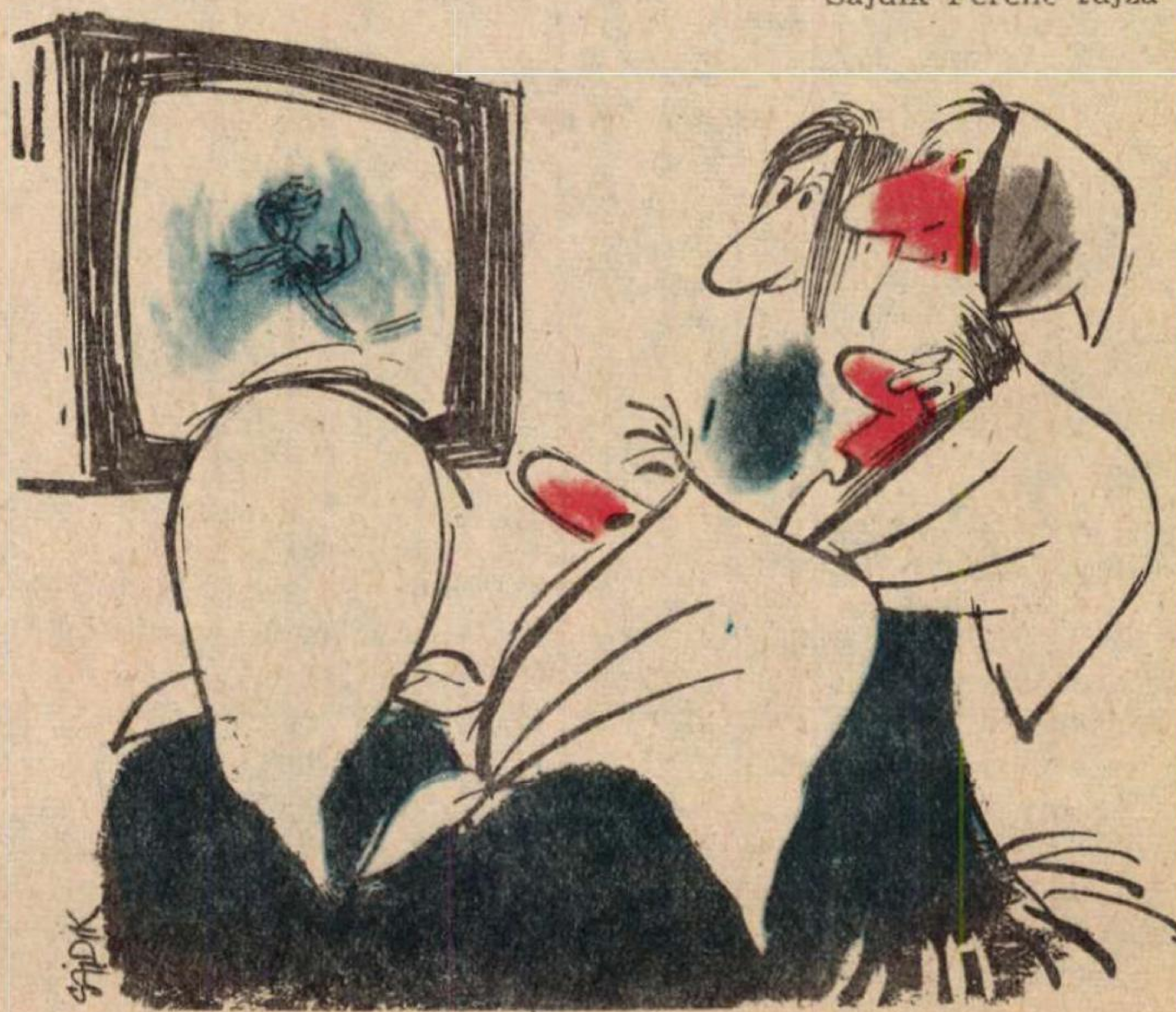

öt perckor élénk fájdalmakra panaszkodott. Társai javasolták, hogy mutassa meg magát az orvosi rendelőben: Mire ő kijelentette:

— Nem vagyok ostoba, hogy saját időmből legyek beteg!

Szakértők

Sajdik Ferenc rajza

– Én most csinálnék egy dupla Lutzot.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

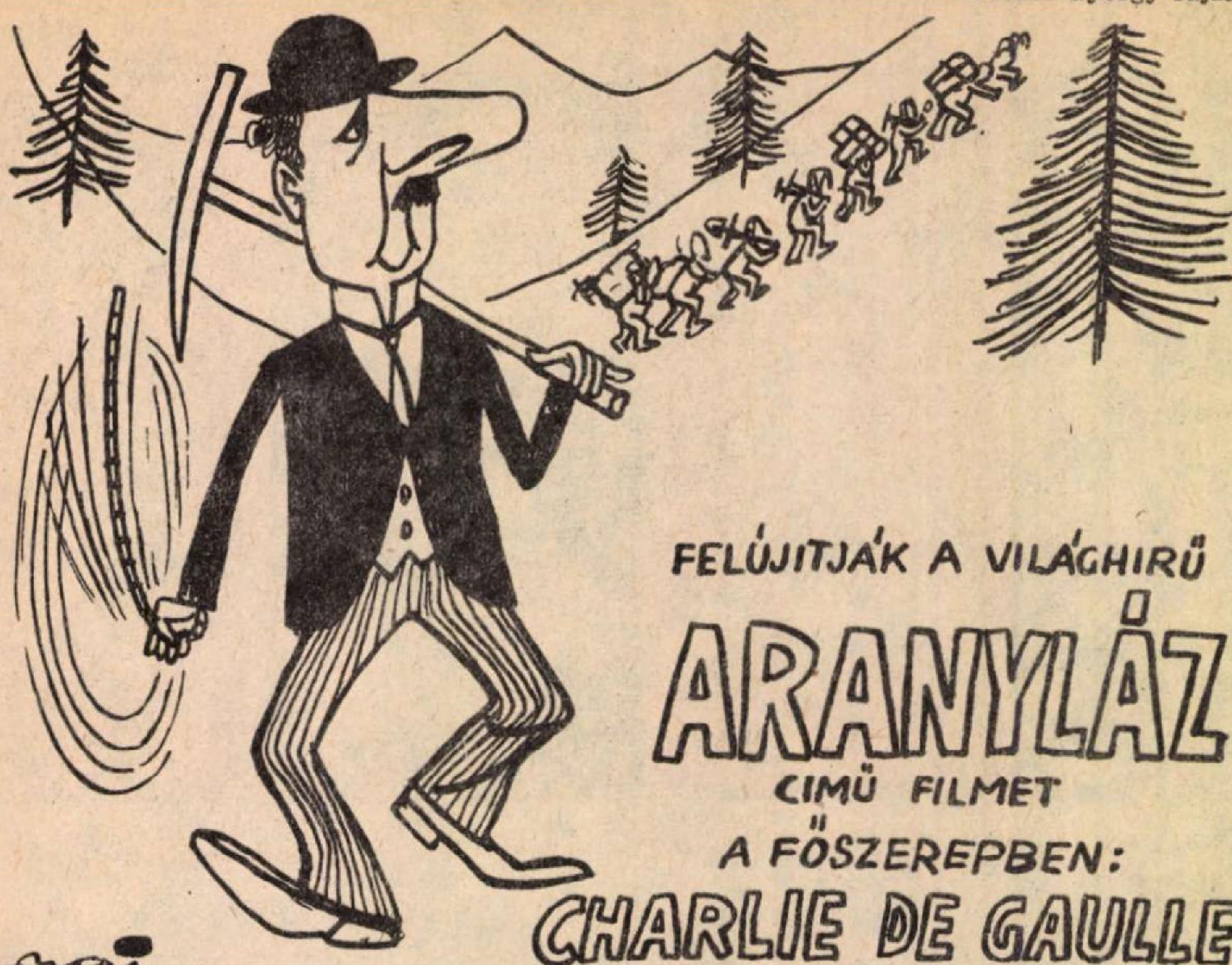
AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

Kedves Ludas Matyi!

A lap 1965. február 18-i száma kis cikket közölt egy albertirsai útjelző tábláról. A szóban forgó táblán a felirat valóban helytelen. A hibát a festő követte el, Szolnok helyett Budapestet írt. A tábla leszerelése és átfestése iránt a szükséges intézkedéseket megtettük.

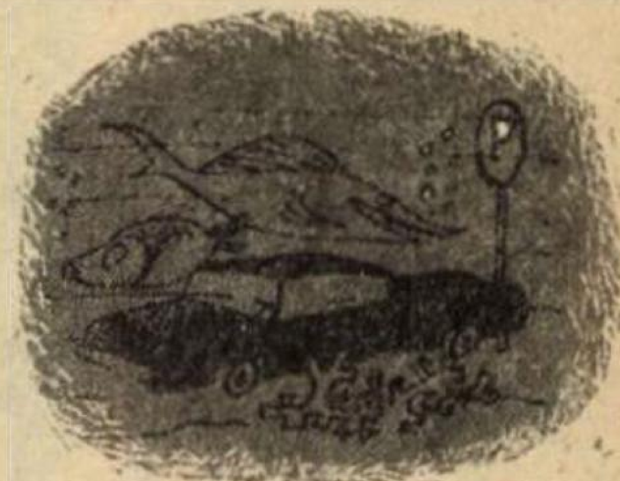
Balla Mihály s. k.
a KPM Közúti Igazgatóságának vezetője

Várnai György rajza

TENGER ALATTI PARKOLÓHELY

Szerte a világon egyre több a gépkocsi és egyre kevesebb a parkolóhely. Nizzában most azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a tenger fenekét használják fel parkoló-

helynek. Mivel a tenger általában eléggé mély, a gépkocsikat egymás fölött is el lehet helyezni. A terv műszaki nehézségei egyáltalán nem leküzdhetetlenek, csak azt nem tudják egyelőre, hogy mit csináljanak a hajókkal.

Segítő kéz

Kovalcsics Z. Albert, a jóságos arcú művezető, megállt a gépterem végén. Barátságosan rámosolygott Stáczai Mihályra, a gyár új dolgozójára:

— Parancsol savanyú cukrot?

— Köszönöm. Nem élek vele — mondta szerényen Stáczai és a gépe fölé hajolt.

— Kedves barátom, maga új ember nálunk. Tudom, hogy egy új munkahelyen

az ember, az első napokban, nagyon egyedül érzi magát. Ha bármilyen emberi, vagy munkával kapcsolatos problémája van, rendelkezésére állok. Forduljon hozzám bizalommal — mondta bátorítóan, aztán elsietett.

Néhány nap múltán Stáczai segítségkérően nézett Kovalcsics művezetőre:

— Lenne egy problémám... Az a helyzet ugyanis, hogy...

Kovalcsics közbevágott:

— Talán majd legközelebb. Az Újzélandnak készülő tökgyalukat kell még ellenőriznem — jelentette ki gondterhelten, aztán elrohant.

Másnap délelőtt aranyló napsütés tört utat a komor gépek közé. Stáczai szerényen megállt Kovalcsics előtt:

— Volt olyan kedves, és megígérte, ha valami problémám lesz, segít rajtam. A helyzet a következő...

A művezető mosolyogva bólogatott:

— A legnagyobb örömmel állok rendelkezésére, ha bármilyen emberi, vagy munkával kapcsolatos problémája van. De megbocsát, most rohannom kell. A Dániának szállítandó habverők utolsó szériájával baj van.

És elszaladt.

A következő nap delén Stáczai kissé idegesen, de azért még mindig reménykedve, Kovalcsics művezetőhöz fordult:

— Arról van szó...

Kovalcsics mosolyogva legyintett:

— Boldogan állok rendelkezésére, de ma vettünk fel egy fiatal munkást. Vele kellene néhány szót váltanom.

És elfutott.

Stáczai még hallotta, amint a művezető odaszól az új dolgozónak:

— Ha bármilyen emberi, vagy munkával kapcsolatos problémája van, állok rendelkezésére. Forduljon hozzám bizalommal...

Galambos Szilveszter

KAMERAPRÓBA

RENDEZŐ *(ordítva)*: Álljunk meg! *(A vezérlőhelyiségből lerohan a stúdióba. Lámpák kialszanak, őrült jövés-menés kezdődik, mindenki betódul, és egyszerre kiabál)* Menjünk vissza a park-jelenetre! Miért nincs fa a baloldalon?

ÜGYELŐ: A Bucsek van beosztva fának, de ajtóért ment a raktárba.

RENDEZŐ: Mondják meg neki, hogy rezegtesse a leveleit! Smatzkám, miért nem mozog azzal a nyűves kamerával? Durrdefektje van?

VEZETŐOPERATŐR: Hét, ti, legyezzetek a hármas előtt! Optikát kijjebb!

ÖLTÖZTETŐ *(berohan)*: Művész úr, adja ide a viharkabátot! Slusszban bő!

DÍSZLETTERVEZŐ: Megőrülök! Miért hullámos a kerítés? Erről följegyzést készítek!

RENDEZŐ: És mi van a zenei végszóval? Késett. Hányszor mondjam: mikor Elvira szívére szorítja jobb kezét!

ÜGYELŐ: Egy pillanat! Tárcsát kell cserélnem!

CSINOS NŐ *(senki sem tudja, hogy mi a dolga és kihez tartozik)*: Kellek még itt? *(Most nem kell senkinek)*

FODRÁSZ: Itt vagyok! Ki kért masztikszot?

GYÁRTÁSVEZETŐ: Bútor! Bútor! Padot hátrább!!!

DRAMATURG: Hol a súgópéldány? A monológot meg kell húzni. Most szóltak föntről!

SZERZŐ *(az egyetlen, aki halkan rebeg)*: Pont a monológot? De hisz éppen abban...

OSZTÁLYVEZETŐ *(leinti)*: Te ehhez nem értesz! Krapancsák szerint elmondhatatlan a szöveg. Örüljünk, hogy így is eljátssza. Paja, meghúzni! A nyolcadik oldal ugrik!

KELLÉKES: A Lápi úr táskája most készül. Ezzel a könyvvel jelezzük.

RENDEZŐ *(türelmetlenül aprókat ugrál)*: Gyerünk már! Így nem lesz prémium! Beállt már a magnó? Hol a Mara? Az ember rojtosra ordíthatja a száját. Hol a Mara?!?!

MARA *(valahol kelleti magát)*.

SEGÉDRENDEZŐ: Súgó! Csináld a végszavakat! Kezdjük! Naa!!! *(Világítás be, zene föl, csinos nő el, szerző feje szét)*

BETÉVEDT IDEGEN *(mert ilyen mindig van)*: Hát igen. Kissé zűrös ez így, az elején. Pár nap próba után bizonyára összerázódik a produkció...

BENNFENTES *(ilyen még több van)*: Pár nap?! Megőrült?! Tíz perc múlva adjuk a műsort!

Kaposy Miklós

HARMADFÉL

Bodoniról, a híres nyomdászról szólva, a Népszabadság cikkírója megállapítja:

„Több mint két évszázad telt el születése óta, s halála óta is harmadfél századnál több."

Ha ez valóban így lenne, a nyomtatott betű e művészének halála jóval megelőzte volna születését.

Harmadfél — az ugyanis két és fél.

JÓ REGGELT!

A Népszava Tudomány-Technika rovatában meglepő eseményről szereztünk tudomást: a manchesteri egyetem munkatársai olyan *újfajta* villanymotort fejlesztettek ki, melyben nincsenek hagyományos szénkefék. A tudós feltalálók több emberöltőnyi időt alhattak át egyhuzamban, mert a rövidrezárt és több másfajta, kefenélküli váltóáramú motort már akkor gyártották és használták, amikor — éjjel az omnibusz tetején (emlékszel, kicsikém), de csuda volt...

EGY KIS KÁVÉ-OLÓGIA

A Tükör „700 millió dupla" címmel tudományos értekezésnek is beillő ismertetést közölt a kávé pörkölésének, főzésének titkairól, három ízben is, tehát következetesen hangsúlyozván, hogy egy dupla főzéséhez 0,6 *gramm* a hivatalosan előírt kávéadag. Nyilván ez a magyarázata, miért olyan híg a dupla egyes presszókban, ahol a főzőnők nem egészítik ki *hat grammra* a kávéadagot, hanem szigorúan tartják magukat az előírt *hat tized* grammhoz, hogy eleget tegyenek a szabálynak. Nem kevésbé meglepő, hogy a cikk szerint: ha a dupla főzéséhez szükséges kávéból 1–2 *milligramm* hiányzik, megérezni az ízén.

Ki hitte volna, hogy az ízlelés szerve a gramm egy-két ezredrészének megfelelő, alig néhány porszemnyi kávénak a hiányát is megérzi? Eddig is volt fogalmunk arról, hogy az emberi nyelv meglepő teljesítményekre képes, ez azonban az összes világrekordokat túlszárnyalja.

MIKRO-ÖNKRITIKA

Megcsipkedtük a múltkor a Népszavát, amiért egyik cikkében a „mikrométer" szót nem a közismert mérőműszer jelölésére, hanem hosszmérték meghatározására használta.

Több olvasónk is felhívta figyelmünket, hogy a Népszava cikkírója nem tévedett: az 50/1960-as számú kormányrendelet a mikrométert, mint mértékegységet, szabványba foglalta.

A tájékozatlanságból eredő hibánkat igazságosan megosztjuk az Új Magyar Lexikonnal. A mikrométert még az 1961-es kiadású lexikon is csak mérőműszerként ismerteti.

Dr. Árgus

Fegyelmezés

Zsoldos Sándor rajza

— Ha nem fogadtok szót, itthagylak benneteket a partizánoknak!

MOdERN REGÉNY

Természetesen én is megvettem F. X. Eates bergengóc író legújabb könyvét.

Megvettem, mert már hallottam róla, megvettem, mert nem volt semmi olvasnivalóm. Otthon jól megvacsoráztam, aztán kényelembe helyeztem magam és elkezdtem a szellemi táplálkozást. Na lássuk, mit tud ez az Eates! Mohóságom sajnos nem ismert határt, s a fülszöveget is elolvastam:

Az első mondat így hangzott:

„Miről szól ez a könyv?"

Megcsillant a szemem. Na, miről?

„Tulajdonképpen semmiről."

A csillogás eltűnt a szememből.

„Tulajdonképpen nem történik benne semmi..."

Mi van a bal szemhéjammal? Olyan nehéz lett...

„... tulajdonképpen nincs is cselekménye..."

A jobb szemhéjam is lefelé csúszik. Alig tudom a helyére ráncigálni.

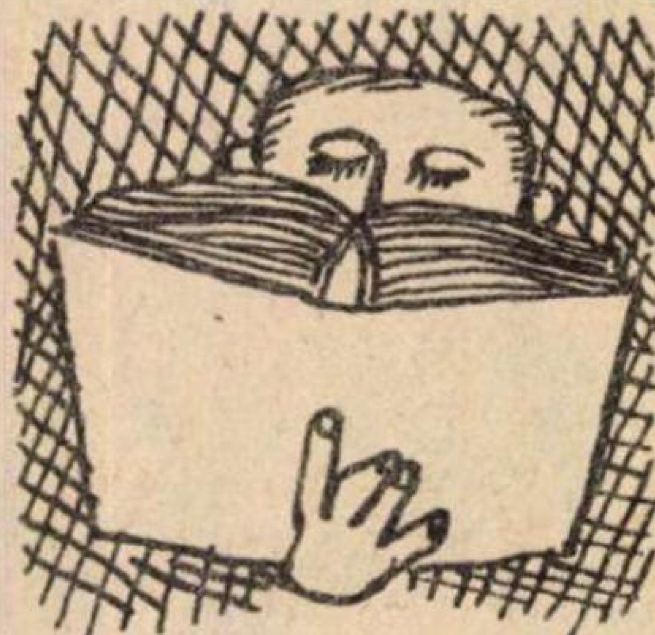
„... nincs meséje, a szó hagyományos értelmében..."

Csak azt tudnám, hogy miért ásítok?

„... nincs cselekménye, a szó szoros értelmében..."

Na, nézd csak akkorát ásítottam, hogy az alsó állkapcsom majdnem kiugrott a helyéről.

„... mégis, mennyi minden történik ebben a regényben, amely, — szi-

gorúan véve — nem is regény."

Hogyan lehet ilyen nehéz könyvet csinálni? Lehet vagy nyolcvanöt kiló. Majdnem kiesett a kezemből.

„A főhős, egy koros fogtechnikus, néhány percig a szekrény tetején guggol, arccal a falnak, dermedt mozdulatlanságban."

Álmos vagyok, nagyon álmos vagyok, nagyon, nagyon álmos vagyok.

„Ez minden, ami történik benne, de..."

Áááááá... Mennyit ásítozom!... A fejem is olyan nehéz... Állandóan vagy előre, vagy oldalra esik...

„... de..."

Hű, de álmos vagyok, mindjárt elalszom...

„... de a szerző mestere a lélekrajznak, és figyelmét nem kerülik el a lélek legkisebb rezdülései sem."

Ez volt az a pillanat, amikor elaludtam. De a kötelességtudás, a betű és a szerző iránti tisztelet csodát művelt. Én már rég mélyen aludtam, de lehunyt szemmel is olvastam tovább, mert tudtam, hogy F. X. Eatest el kell olvasni.

Még alva is!

Édesdeden szundikálva olvastam el az utolsó mondatot:

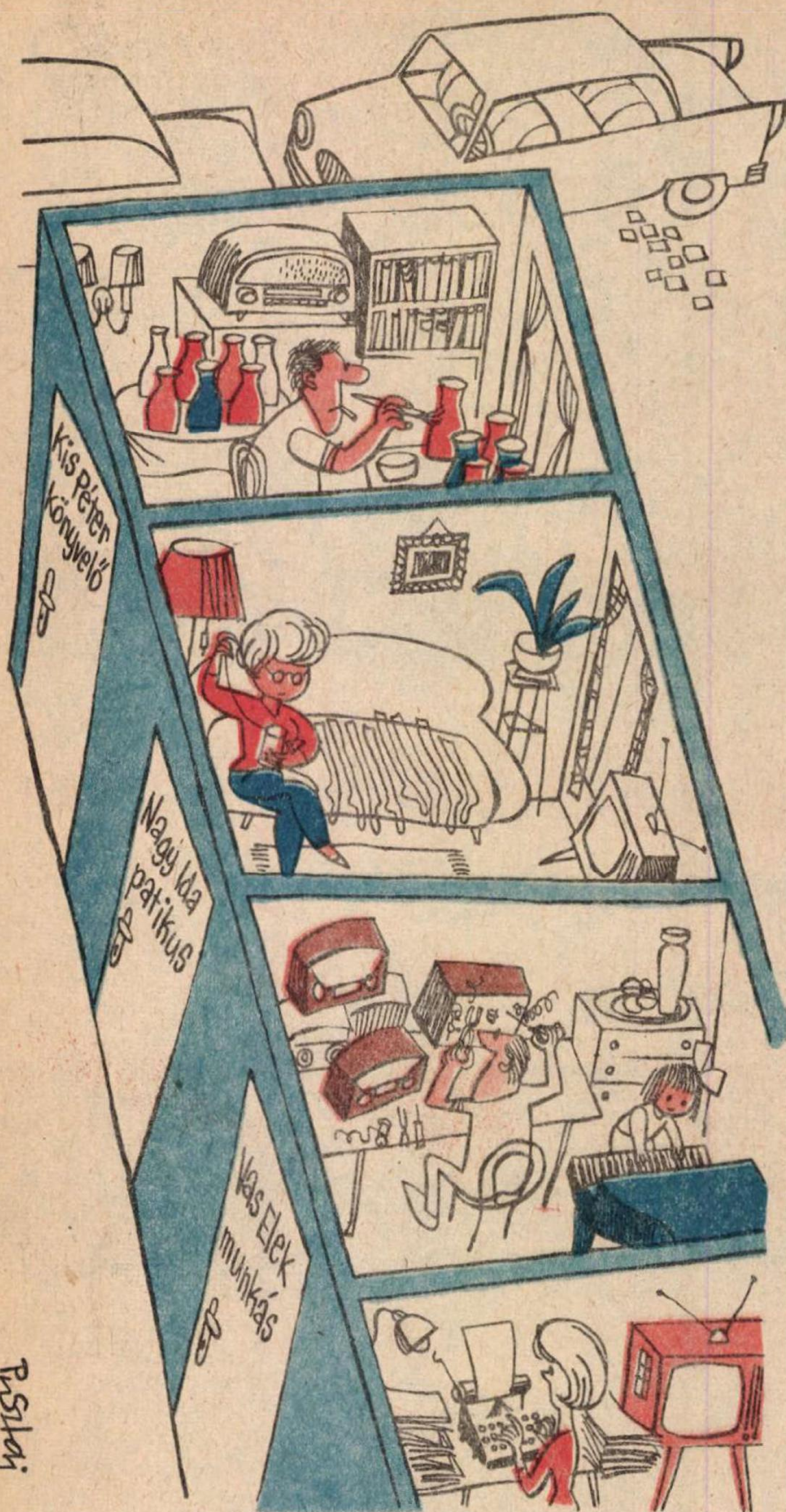
„A lélek rezdülései? Tulajdonképpen még a lélek sem rezdül benne..."

Ekkor a könyv kiesett a kezemből. Azóta egyfolytában alszom.

Mikes György

Pesti háztáji

Pusztai Pál rajza

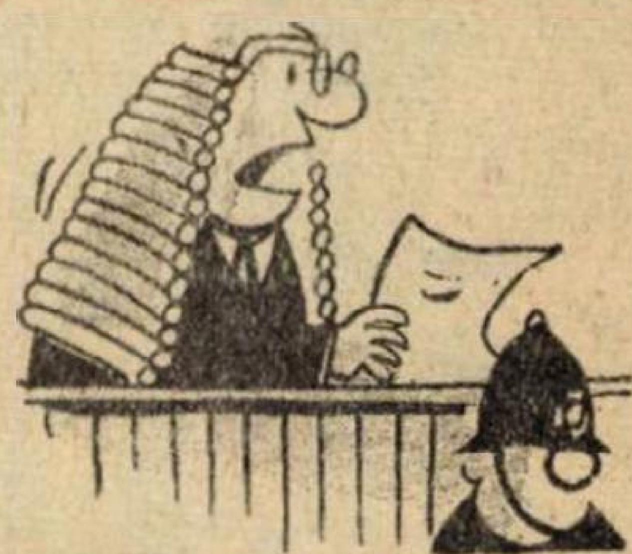

Szórakozás a jégkorszakban

HOSSZÚHAJÚ HULIGÁNOK

A Beatles-hajviselet rendkívüli módon elterjedt az élénkebb természetű angol fiatalság körében, s napirenden van, hogy egy-egy hosszúhajú ifjú a bíróság előtt felel valamilyen rendbontásért. Az angol bíró ismert hagyományos jelmezben ül a bírói emelvényen, amint ez az alábbi rajzból is kiderül (Eccles karikatúrája a londoni „Daily Worker"-ből), s így harsog a vádlottak padján ülő „galeri" felé:

– *És most néhány szót ezekről a hosszúhajú semmirekellőkről!*

RABLÓPECSENYE

Csábítás

Sajdik Ferenc rajza

– Tündérke, ha eljönne hozzám, megmutatnám a bélyeggyűjteményemet.

Pesti tudósítónktól

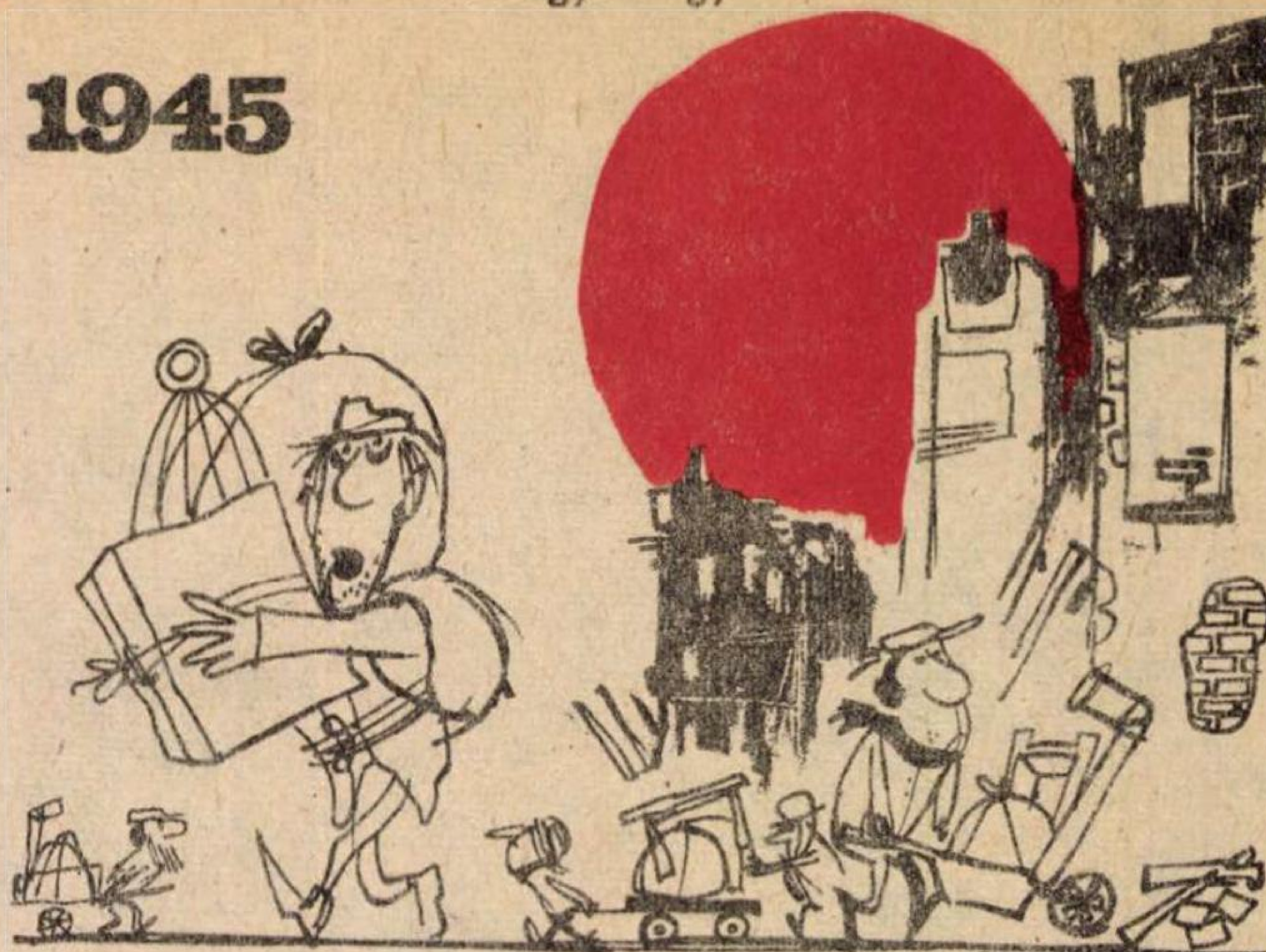
Egyik nyelvész barátom azt fejtegette, hogy a megszólítások, a jelzők értékét is kikezdi az idő. Valaha a „nagyságos" cím fejedelmi kiváltság volt, a huszadik században azonban a nagyságos asszony és a nagyságos úr korántsem jelent fejedelmi méltóságot. Vagy itt van a „kitűnő" jelző. Szó szerint azt jelenti, hogy valaki kitűnik a többiek közül, de vajon mit szólna hozzá Dosztojevszkij, ha úgy emlegetnénk, mint kitűnő írót? Vagy mondhatjuk-e azt, hogy Einstein, a kitűnő tudós, Napóleon, a kitűnő császár vagy Illés, a kitűnő próféta?...

*

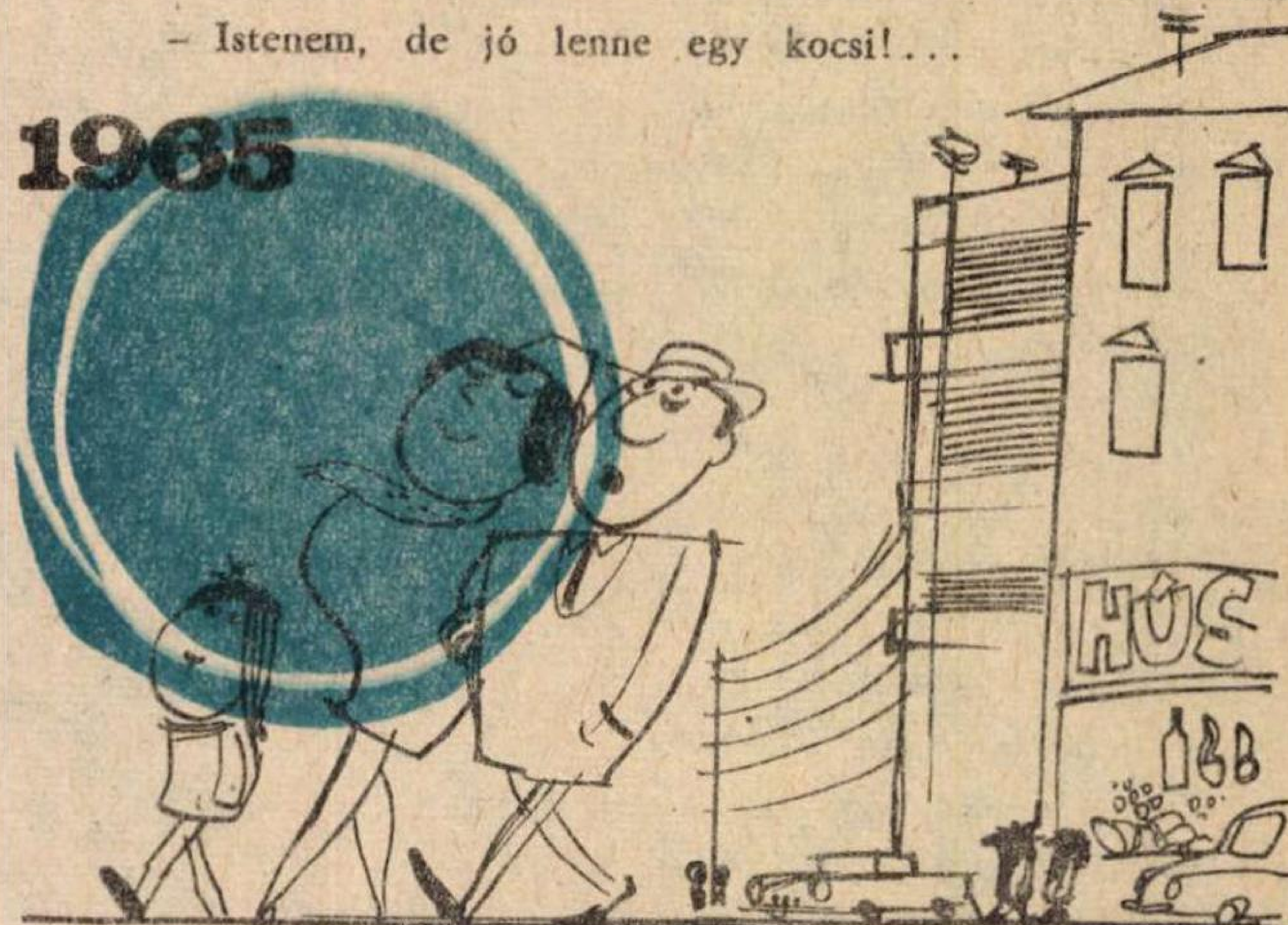
Régen mozdultam már ki fővárosunkból, s nincs is szándékomban mostanában elhagyni. Most azonban a lapokban a KPM Közúti Főigazgatóságának biztató közlését olvasom: *„A fő közlekedési utak az ország egész területén járhatók."* Ez a csábító hír felkeltette vándorösztönömet. Nem kellene nekivágni a fő közlekedési utaknak? Hiszen az ország egész területén járhatók!

f. l.

A nagyravágyó

– Istenem, de jó lenne egy kocsi!...

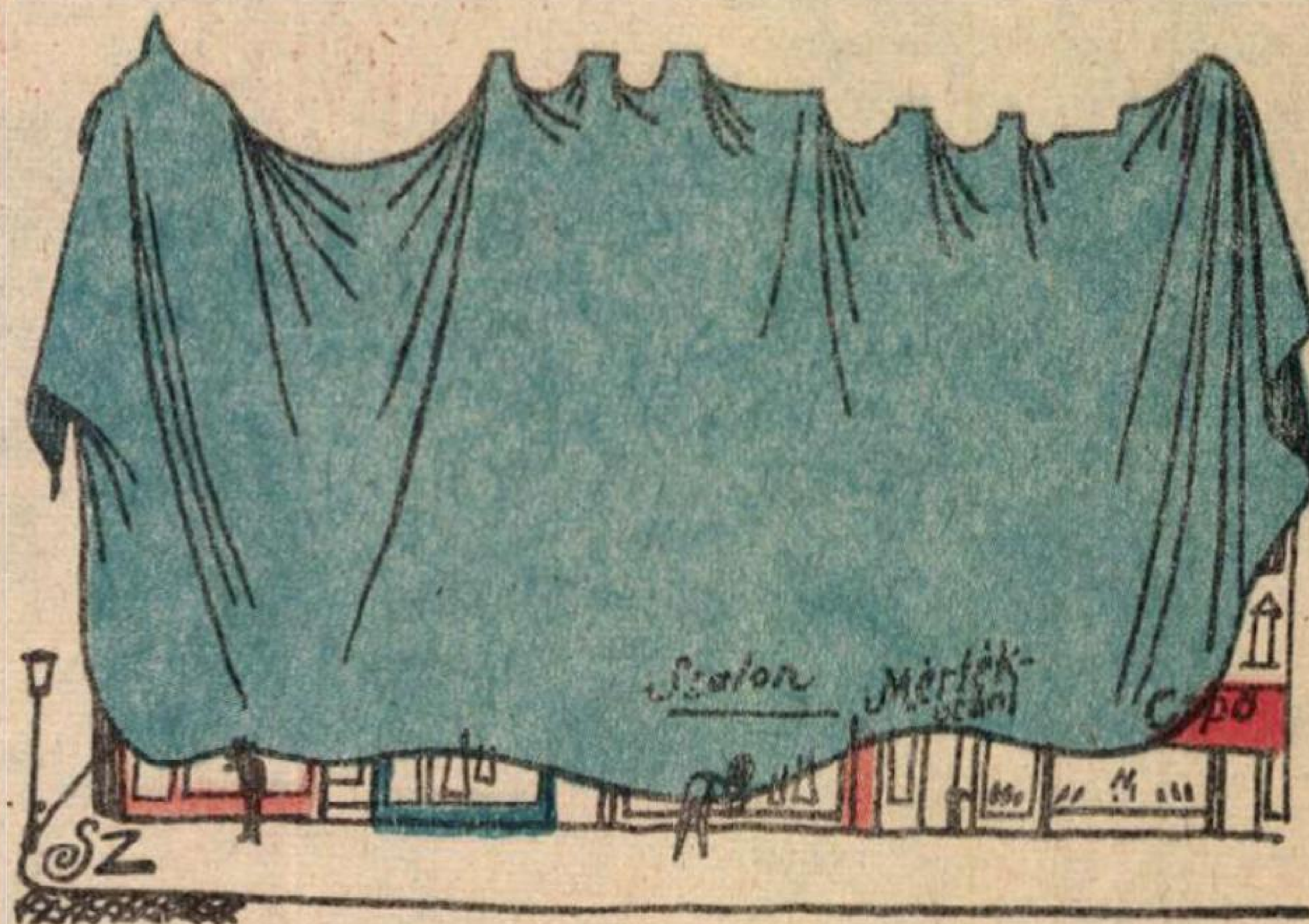
– Istenem, de jó lenne egy kocsi!...

Sajdik Ferenc rajza

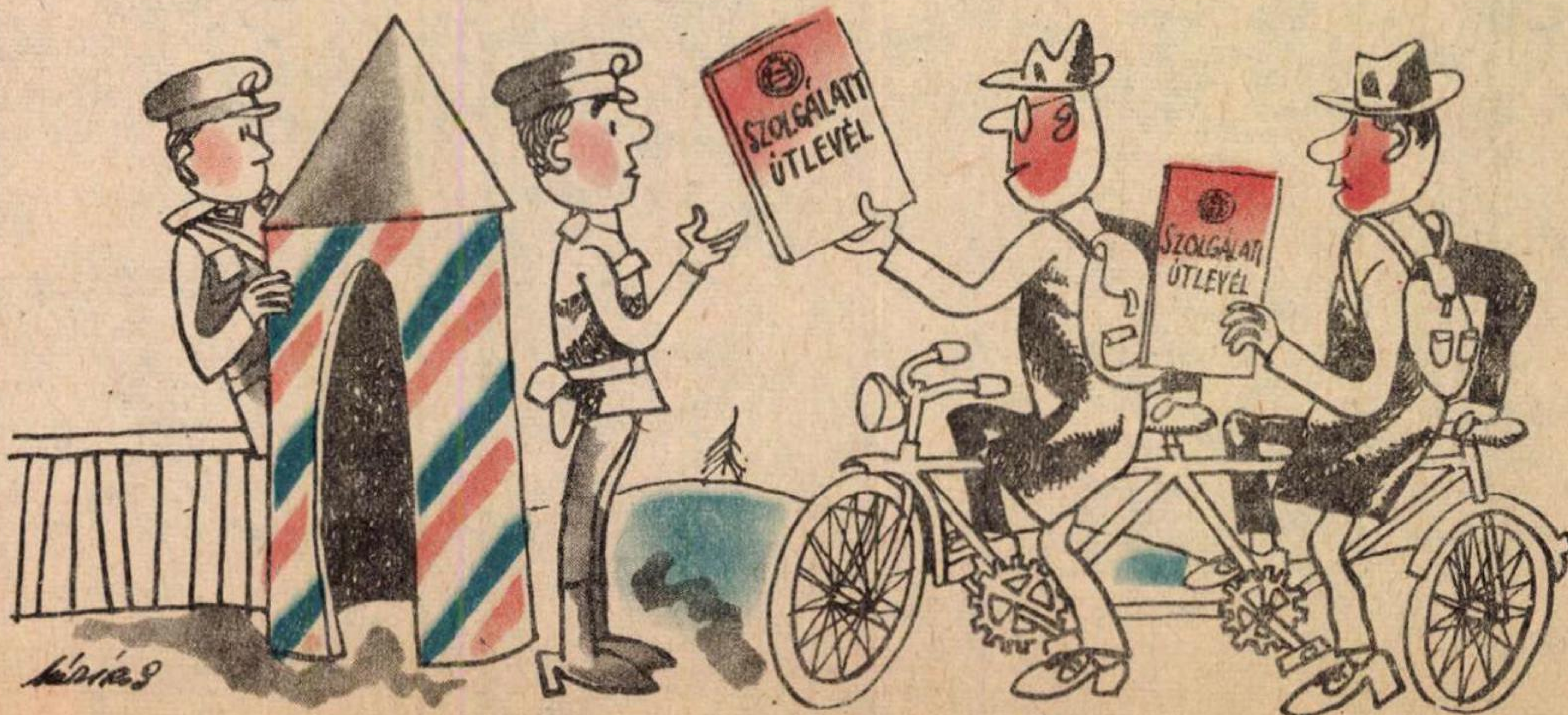
Sportiskolában

Burkolt áremelés

TAKARÉKOS KÜLFÖLDI KIKÜLDETÉS

Mészáros András rajza

Brutus, egy hív, erényes eb
méltán nyeré el a szép Brutus nevet.
Az uszkár arról lett híres,
hogy bölcs, elnéző és eszes.
Ismerte őt a hon, s a nép,
erkölcsössége példakép.
Erénye mellett lándzsát törtek,
s dicsérték eb-Nálhánt, a bölcset.
Brutus nemes, valódi kincs!
Ily szép jellemnek párja nincs!
Övé ura teljes bizalma,
el is küldte, hová akarta.
A henteshez magában eltalál.
Fogábul csüng fonott kosár,
melyben a sertés-, juh-szelet,
a marhahús, zsír nyert helyet.
Mindez izgalmas illatot ontott,
de az eb nem bántott húst vagy csontot,
és ment haza oly méltósággal,
mely bölcselőre, kutyánkra ávall.

Az ebek között akad elég
aláváló, gaz csőcselék,
és semmirekellő naplopó,
csihés csibész, kivert kopó.
A hű és éber Brutus ellen
szövetkezett e sok rút jellem,
kik az életet mámorban töltve,
nem vágynak lelki gyönyörökre.
S egy nap, hogy éppen tart haza
a hentestől a hű kutya,
hát mindenhonnan megrohanta
a pártütő és álnok banda.
A kosár kitépve már fogábul,
a jó falat mind le- s aláhull,
a zsákmányt falja már s zabálja
ebadta aljas sok kutyája.
E rút színjáték kezdetén
stoikus bölcsként állt szegény,
de látva, hogy a többi vásott
mohón a húsnak nekilátott,
türelme fogy, közéjük ront,
prédája lett egy szép juh-comb.

Tanulság:

Te is zabálsz, én Brutusom?
Morális szemmel — ez borzalom!
A csábos példán pórul járhat
az eb is, mint bármely emlős állat,
ő sem szilárd, mint a sziklavár,
az erényes eb is — csak zabál!

(Fazekas Anna fordítása)

BIZTOS SIKER!

A képregények példátlan népszerűségét megirigyelve elhatároztam, hogy én is sürgősen átnyergelek korunk e rendkívül kapós műfajára, amelynek sikerült kiküszöbölnie az elavult képtelen regények ostoba terjengősségét és csupán a lényegre szorítkozik.

Részint a most oly időszerű takarékosságból, részint azért, mivel rajzolni sajnos egyáltalán nem tudok, alkotásomat némileg leegyszerűsített formában bocsátom a nyilvánosság elé. De bízom benne, hogy ez senkinek sem okoz majd problémákat, mert aki végigélvezett, mondjuk, nyolc képregényt, az a kilencediket már minden különösebb erőlködés nélkül képes ily módon is elképzelni . . .

SIXPENCE KAPITÁNY KALANDJAI

Dalmáth Ferenc képregénye

I.

— Nyomás, fiúk, felvonni a vitorlákat!
— Kedvező szelünk van!
— Pá, pá, jó öreg Anglia!

— Hajó a láthatáron!
— Egy spanyol gálya . . .
— Riadó!!!

Durr!
Puff!
Csihi-puhi
Piff!
BUMM!
Dirr!
— Győztünk!
— Jajj, jajj, jajj!

— Ah, be gyönyörű virágszál!
— Santa Maria Sevilla Sekanál Setányér marquise vagyok. És maga kicsoda?

— Az ön rabja, kisasszony!
— Ne nyúljon hozzám!!!
Ne!!
Ne!
Ne . . .

(Folytatása következik)

A BÉLYEG

Nem szeretek a postahivatalban bélyeget vásárolni, mert rendszerint sokan állnak az ablakok előtt, s gyakran hosszú ideig kell várni. Ezúttal szerencsém volt, senki sem várakozott a postatisztviselőt elrejtő ablak előtt.

— Kérek egy hatvan filléres bélyeget — szólaltam meg.

— Milyen hatvan filléres bélyeget óhajt?

— Mindegy, lehet akármilyen — csodálkoztam, mert kissé furcsának találtam, hogy a hatvan filléres bélyeg minősége felől érdeklődik.

— Van vonatos, olimpiás, halasi csipkés. Egyik szebb, mint a másik.

— Mondom, hogy nekem mindegy. Tőlem lehet akár majmos is.

— Majmos bélyegünk nincs. Talán őszre lesz új állatsorozat. Okmánybélyeg nem tetszik?

— Nem kérek. Nincs semmiféle okmányom, amelyre rátehetiném.

— Nem óhajt esetleg táviratozni?

— Nem. Egy hatvan filléres bélyeget kérek!

— Lehet dísztáviratot is küldeni.

— Tudom, hogy lehet, de én nem küldök.

— Nincs új lakása, vagy albérlete? Ha igen, akkor adhatok be- és kijelentőlapot.

Ekkor már nagyon dühös voltam és odahajoltam a kisablakhoz, hogy jól megmondjam a véleményemet. De megmásítottam az elhatározásomat. Eddig ugyanis csak a hangját hallottam, de most megismertem őt. Kovács kartárs volt, aki pár hónappal ezelőtt még a szemközti fodrászszövetkezetben dolgozott. De akkor még okmánybélyeg, dísztávirat és bejelentő helvett borotvahajvágásra, alkoholra és gyógyfejmosásra akart rábeszélni.

(palásti)

Szenvedély

— Nincsen jó színben, Piroska — szóltam a napokban kolléganőmhöz —, sápadt, a szeme karikás, ajka vértelen...

— Azt hiszem, abba fogom hagyni a dohányzást — felelte Piroska — néha annyira fáj a fejem, hogy legszívesebben leugranék az emeletről. És a nyakamon is itt, ezen a ponton, fogja csak meg, de jaj, meg ne nyomja. Az orvos szerint ez is a dohányzás miatt van. Abba fogom hagyni.

— Nagyon tisztelném magát, Piroska, az akaraterejét — mondtam Piroskának —, ha meg tudná tenni. Mert én meg sem kísérelném, hogy leszokjam róla. — És bizonyításul mindjárt rágyújtottam egy bagóra.

Másnap Piroska nem cigarettázott. Harmadnap sem, negyednap sem. Mindannyian Piroskának szurkoltunk és tapintatosan kimentünk a szobából, amikor cigarettára gyújtottunk. Nem akartuk megnehezíteni Piroska harcát a méreggel, illetve már a méreg hiányával.

Ötödnapra Piroska arcára halvány pír költözött, szeme élénkülni látszott, túl volt a nehezén. Másfél kiló csokoládés nápolyit hozott magával, íróasztalába rejtette, azt eszegette álló nap.

— Kóstolja meg, Béla — kínált meg Piroska a nápolyival —, jó. Amióta

ezt csipegetem, szinte eszembe sem jut már a cigaretta.

— Ez pedig azt jelenti — mondtam Piroskának —, hogy sikerült legyőznie az undok bagót. A nikotint már nem kívánja, hanem a beidegződés még megmaradt. A nápolyi a cigarettát helyettesíti, hogy a szája el legyen foglalva valamivel. Úgy is nevezik ezt tudományosan, hogy ösztönszükséglet. De ez kétségtelenül győzelem a bagó felett, őszintén gratulálok hozzá.

Néhány hét után Piroska mulatságosan gömbölyödni kezdett, s bevallotta, hogy napjában hétszer étkezik, sőt éjszakánként is felkel és kosztol, ezt-azt. Ennek ellenére rossz színben volt: a szeme körül karikák, és nehezen lélegzett.

— Piroska — mondtam neki egy csöndes órában, mikor kettesben voltunk a szobában. — Tudom, hogy nyugtalanítja ez a buta beidegződés a szájával. Le kell szoknia erről a csipegetésről. Nem akarok tanácsot adni, de egyesek esküsznek a rágógumira.

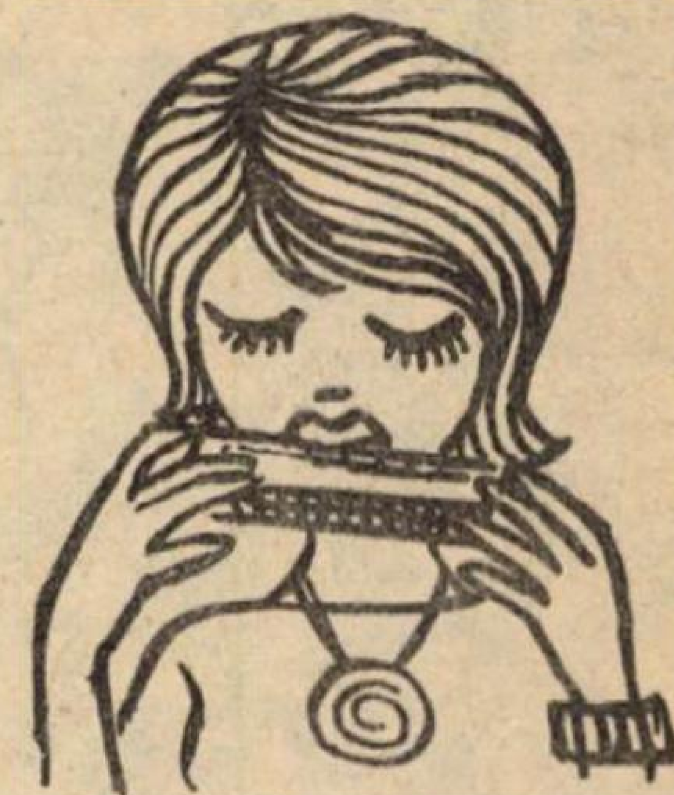
Piroska hálásan nézett rám és még aznap szétosztotta a fiókjában fel-

halmozott csokoládés nápolyit. Másnap titokban félrevont, és két ujjával bizalmasan kihúzott egy rágógumit a foga közül, lelkemre kötve, hogy a rágógumi maradjon a kettőnk titka. Megígértem Piroskának, de a rágógumizás persze nem maradhatott titokban, mert Piroskának szüntelenül mozogtak az állkapcsai és egy tapintatlan ügyfél, akinek el kellett utasítanunk a kérelmét, elégtételül olyan csúnyán megsértette Piroskát, hogy szegény sírva borult az asztalra.

Nagyon bántott a dolog, hogy az én tippem miatt bánthatták meg Piroskát, s ezért kerültem vele a beszélgetést, de azt messziről is megfigyelhettem, hogy a rágógumizást rögtön abbahagyta. Elkínzottan ült az asztala mellett, s a körmét rágta kínjában, mert tudta, hogy a beidegződés gyötri: nem tudja mivel elfoglalni a száját.

Másnap reggel, szobánkba lépve meghökkenve álltam meg. Piroska már ott ült az íróasztala mellett, halkan szájharmonikázott. Szomorú,

bocsánatkérő pillantást vetett felém, megértően bólintottam. Úgy viselkedtem, mint aki nem is hall semmit, pedig tizenegy óra felé már szörnyen idegesített az egyhangú szájharmonikázás.

Néhány nap múlva csúnyán összeszidta a csoportvezetőnk Piroskát: egész héten nem haladt semmit a munkájában, teli van restanciával. Nem is haladhatott szegény, mert csak egy kézzel gépelhetett, a másikkal szájharmonikázott. Piroska megviseltebb állapotban volt, mint a legerősebb dohányzás idején.

A következő napon, ahogy beléptem a szobánkba, Piroska kedvesen sietett elém és így szólt:

— Jó reggelt, Béla — Azzal pedig karjait nyakam köré fonta és ajkával ajkamra tapadt.

— Piroskám — lihegtem levegőhöz jutva — én már régen akartam mondani, de nem volt hozzá bátorságom...

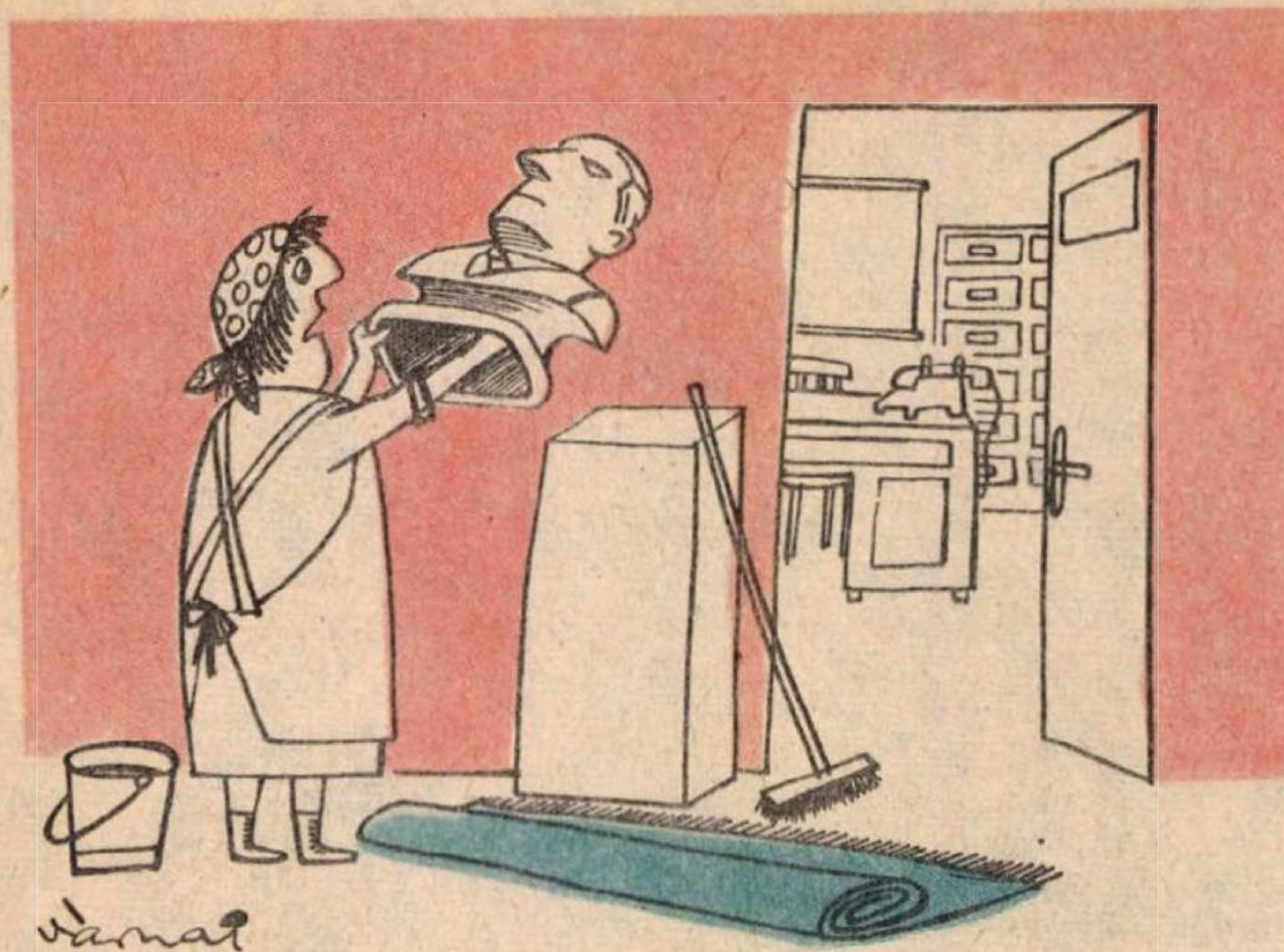
Szó nélkül átölelt és ismét a szájamat kereste.

— Csak a beidegződés miatt teszem, suttogta a csók után.

Egy héten belül feleségül vettem Piroskát. A nászút után pedig arra kényszerítettem, hogy szokjon rá a dohányzásra.

Somogyi Pál

Csalódás

– Nem is tudtam, hogy belül üres...

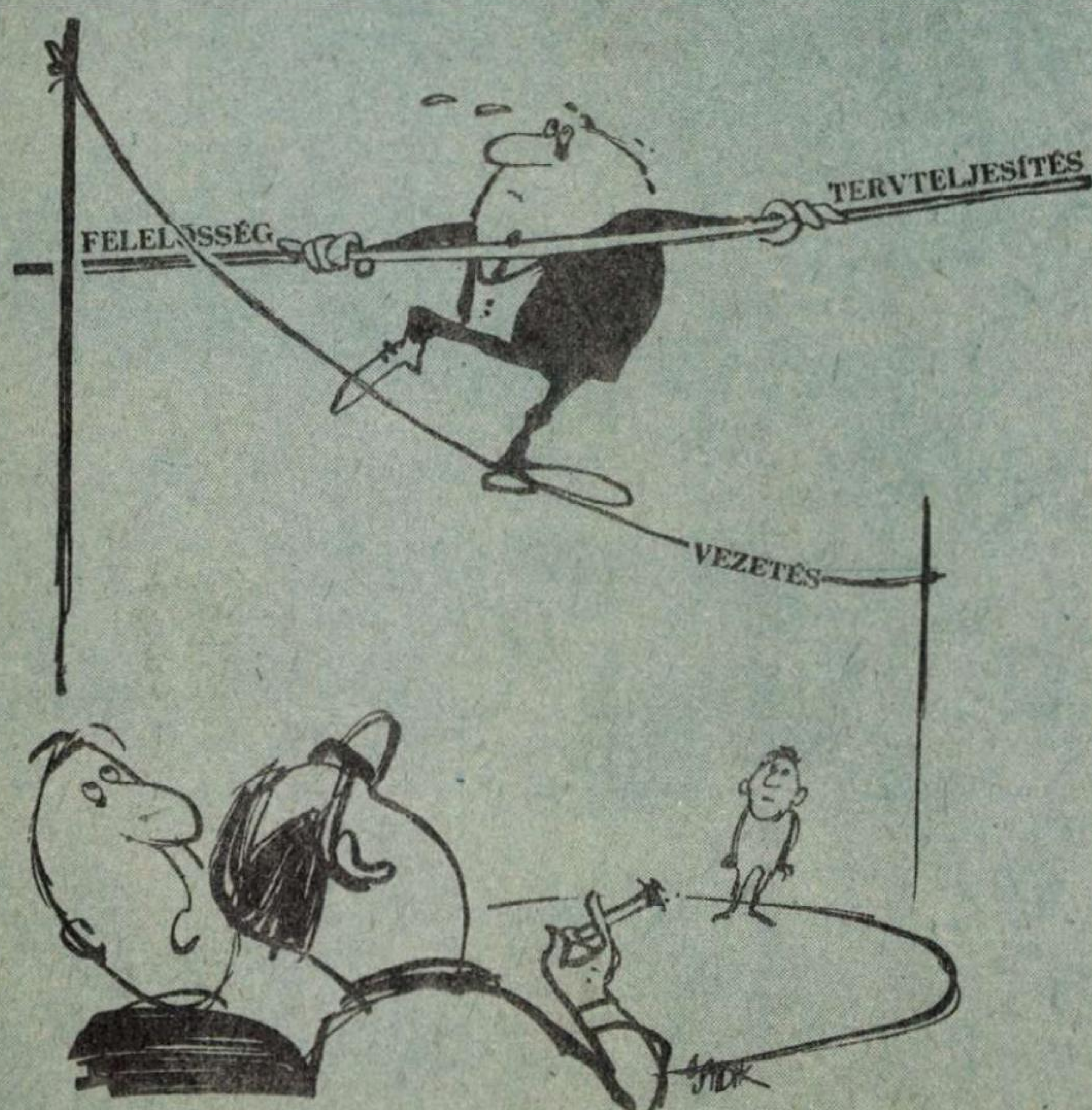
Nem közölhető kéziratot küldtek:

P. Károlyné, Bp. XV., Kinizsi u. – R. H. Bp. XXI., Szentmiklósi u. – A. Árpád, Hatvan – G. Lajos, Bp. XX., Hatvani u. – M. Jenő, Bp. VIII., József krt. – T. Rné, Hódmezővásárhely – T. Ilona, Bp. I., Bécsikapu u. – K. Károly, Székesfehérvár – K. Géza, Bp. X., Állomás u. – Sz. József, Sárszentmihály – M. László, Bp. XIII., Hegedüs Gy. u. – K. J., Bp. XIV., Gyarmat u. – S. Ibolya, Bp. VII., Majakovszkij u. – H. Endre, Bp. XI., Zente u. – K. Sándor, Újpest.

SZÁRAZ EDZÉS

Nyaktörő mutatvány

– Szokatlan még az igazgatóknak, hogy fentről nem tartják alája a védőhálót!

MESTERSÉGES SZEMPILLÁK

Lehet, hogy Anglia lemaradt a repülőgépgyártásban, de a mesterséges szempillák terén máris magához ragadta a nemzetközi elsőséget. Hír szerint csak az Egyesült Államokba egymillió pár mesterséges szempillát exportált. Hogy milyenek ezek a mesterséges szempillák? Például ilyenek:

Közöny

– Hajó!! Hajó!!!
– Na és? Nem láttál még hajót!?

Mérges kis versek

Ó, IFJÚ KRITIKUS,

másokat ítélsz keményen? Ne álmodd,
hogy ez lesz majd a hétköznap sarán túl
vezető úton a jó puha szőnyeg;
magadat kell úgy megkritizálnod,
hogy önhittséged gebéje lesántul —
akkor lehet még v a l a k i belőled.

DIPLOMÁCIA ARIZONAI RECEPTRE

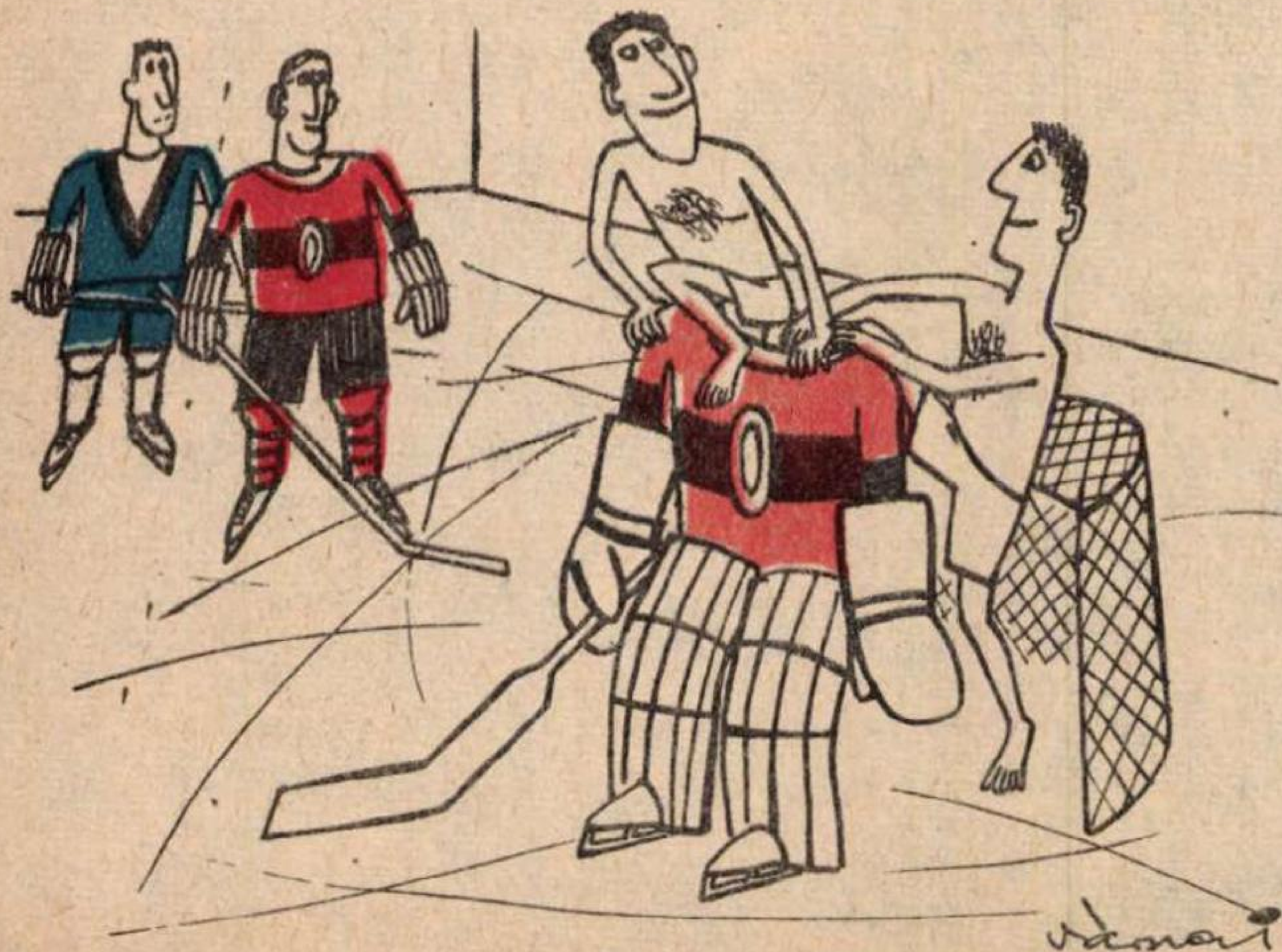
A legjobb érv, ezt sohase feledd,
folyjék bár a vita akármi felett,
hogy egy szép mozdulattal fejbe lőjük
két körmondat között az ellenfelet.

SZEMÉRMES KÖLTŐ

A múzsa farát fogja egy keze,
meggátlandó, hogy elkezdje riszálni,
mitől pajkos lesz a vers menete.
De felmerül a kérdés: lehet-e
így félkézzel költészetet csinálni?

Török Rezső

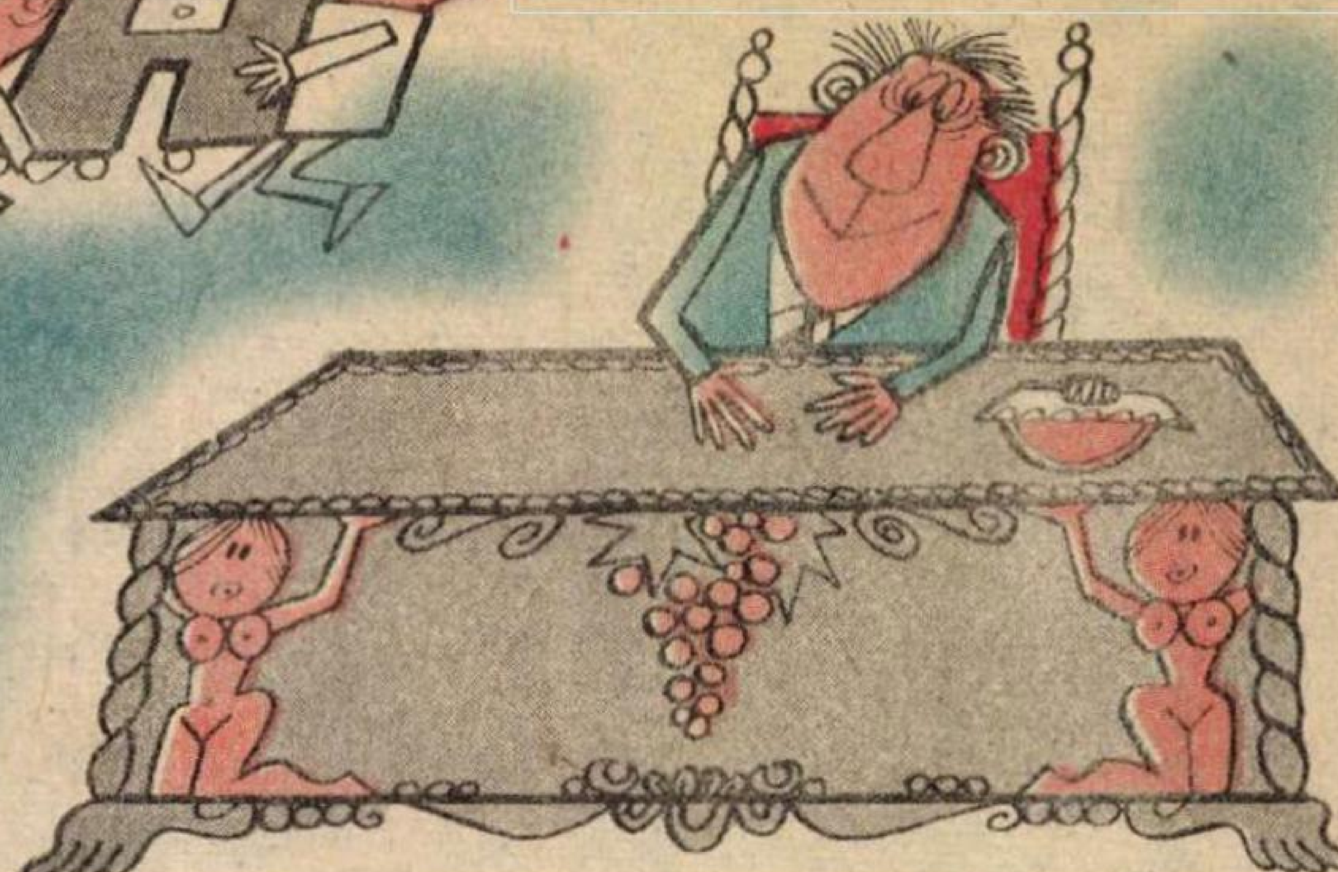
Kapuscsere

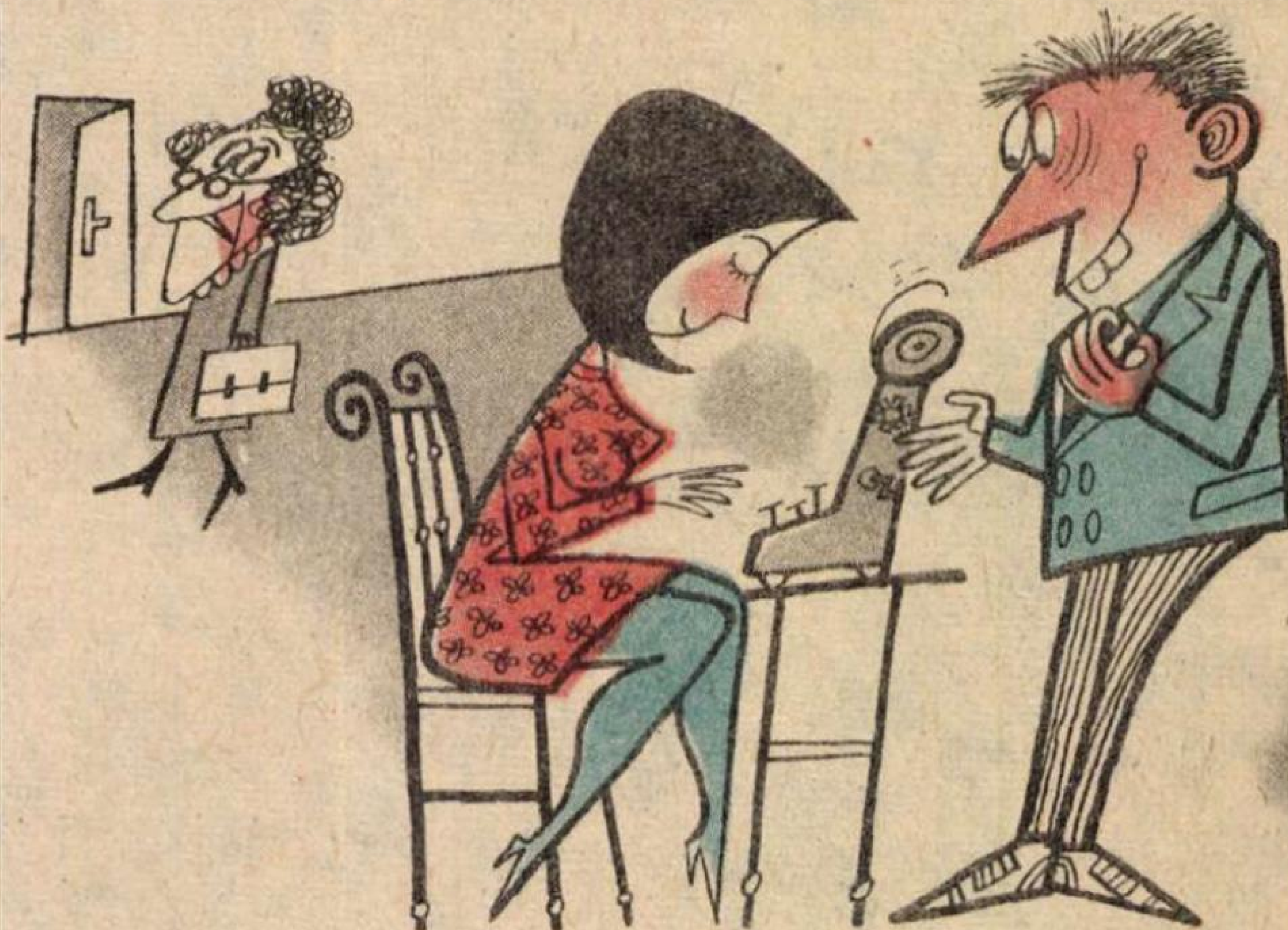
EGY RAVASZ FŐNÖK ÉS A TAKARÉKOSSÁG

Fülöp György rajzai

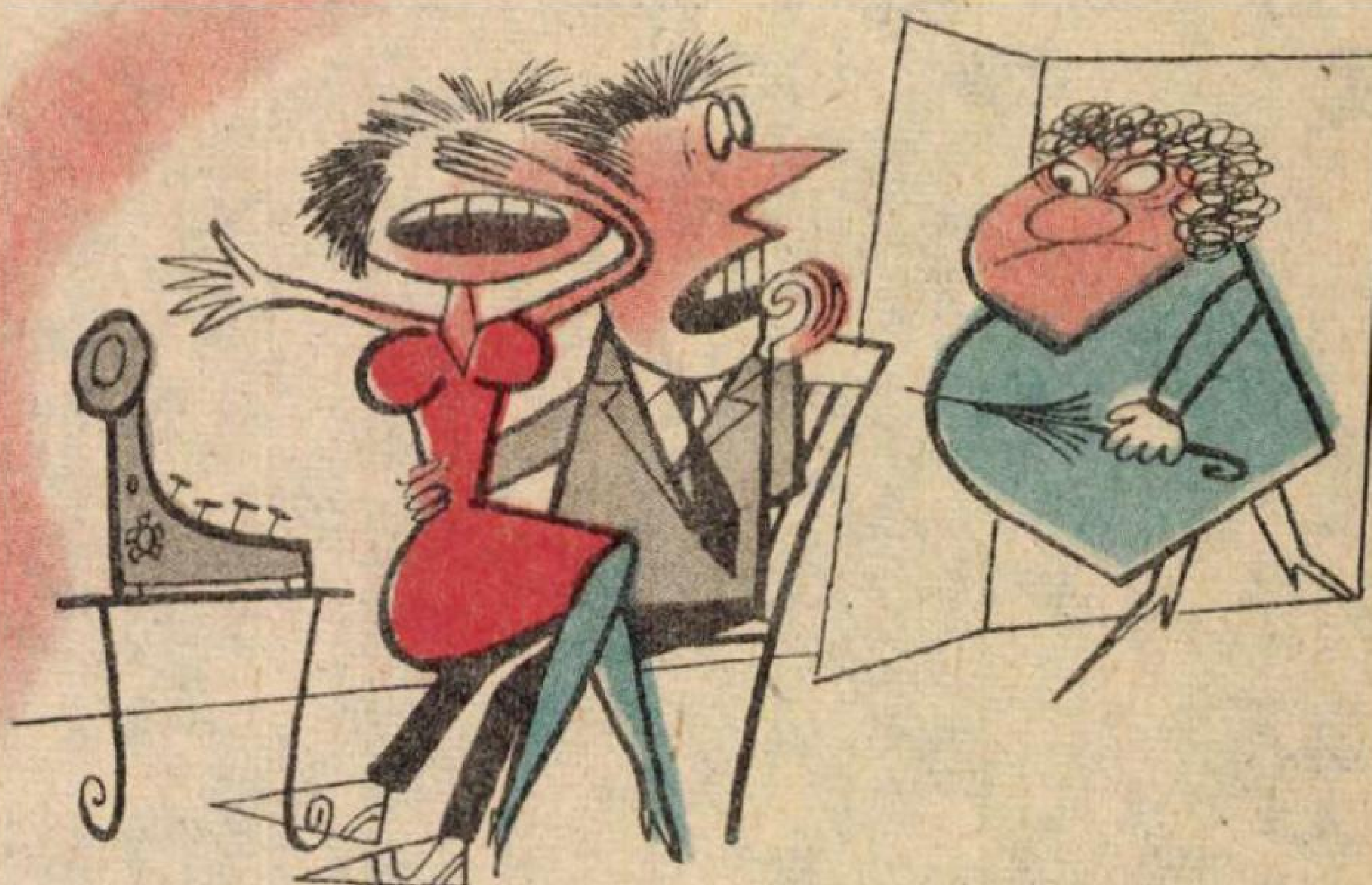

Kicseréli új íróasztalát egy XVI. Lajos korabeli ócskára . . .

Régi titkárnőjét alacsonyabb fizetésű kezdővel váltja fel.

Elítéli az üzemi murikat.

Anno dacumal

– Ezekből lesznek a huligánok! . . .

FELNŐTT TANTÁRGYAK

MÉRTAN

ÁSVÁNYTAN

KÉMIA

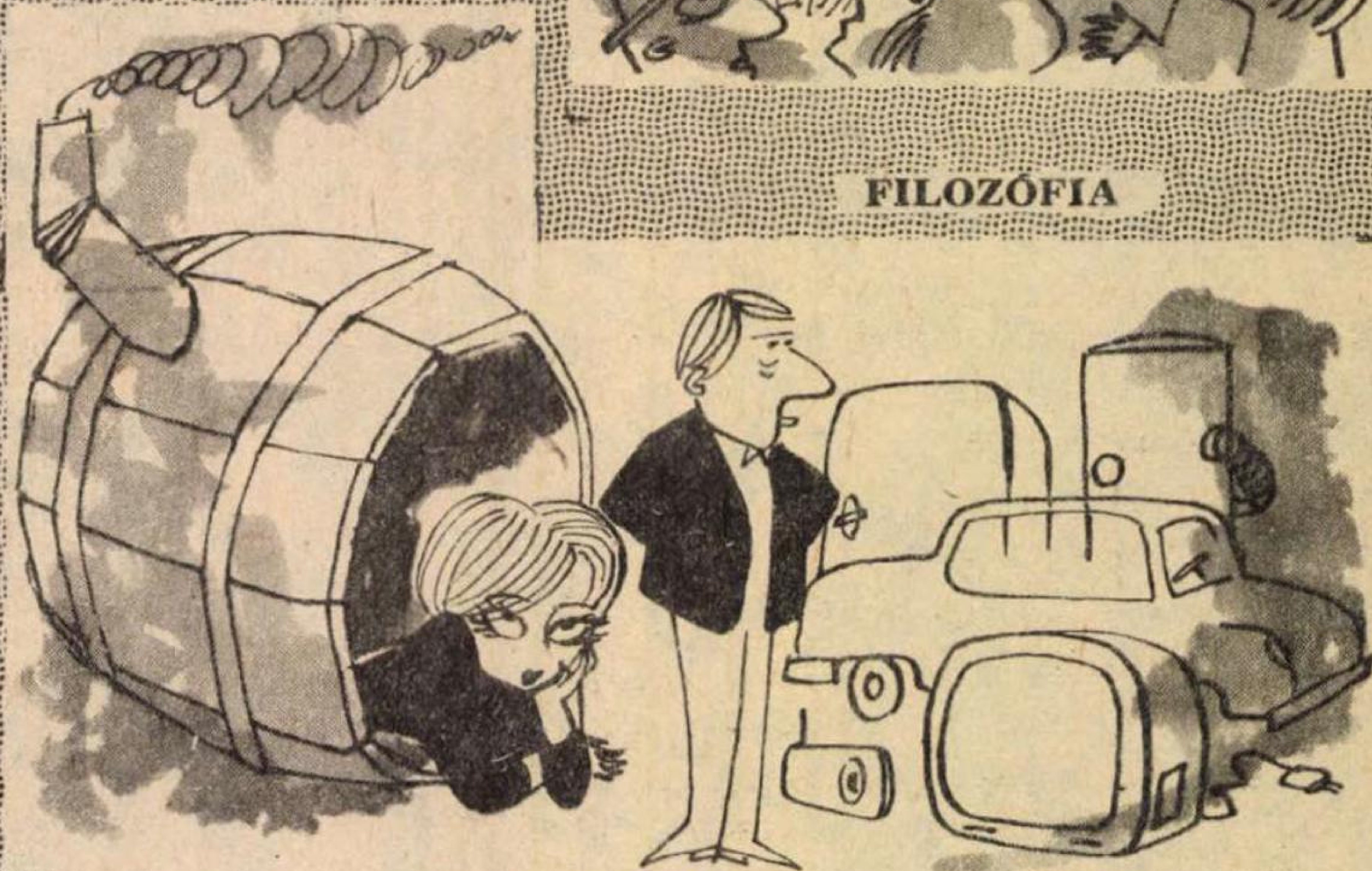
OLVASÁS

KÉZIMUNKA

FILOZÓFIA

Erdei Sándor rajzai

Korai öröm

A népszerűtlen igazgató elhatározta, hogy elhagyja a vállalatot, ahol kevés babér koszorúzta eredménytelen működését. A hír osztatlan ujjongást keltett a vállalat dolgozói körében. Elhatározták, hogy örömtüzeket gyújtanak, vacsorát rendeznek, és ajándékot vesznek a távozó igazgatónak. A spontán lelkesedés oly fokra hágott, hogy a költségek összedobása minden képzeletet felülmúló mértékben sikerült. Az új igazgatójelölt és barátai külön kitettek magukért. Tellett ökörsütésre, Napóleon konyakra, tokaji aszúra és ezüst tálcára.

A vacsora végén az egyre emelkedettebb hangulatú igazgató, életében először elmosolyodott, felállt, és váratlanul a következő rövid, de magvas beszédet vágta ki:

„Az utóbbi időben árnyék borult, korábban sem teljesen felhőtlen barátságunkra. Meg nem értés és belviszály lazította kapcsolatunkat. Ezért és más okokból is, az iparigazgatósággal egyetértésben elhatároztam, hogy átveszem az Egyre Kevesebb Gyümölcslét Tartalmazó Üdítőitalokat Gyártó Vállalat vezetését. Am a ma esti vacsora és a könnyekig megható ajándékok meggyőztek arról, hogy alapjában tévesen ítéltem meg a viszonyunkat: önök szeretnek engem. Ami különben minden körülmények között természetes és magától értetődő kapcsolat az igazgató és a dolgozók között. Ma este ragyogó bizonyítékát kaptam hűségüknek és ragaszkodásuknak, amit nem lehet másmódon viszonozni, minthogy elhatározásomat megmásítva itt maradok. Eszembe sem jut többé sorsára hagyni ezt az igazi érzelmeit utolsó pillanatig férfiasan titkoló kollektívát."

Ezzel fenékig ürítette a poharat, és újabb tizenkét esztendeig maradt a vállalatnál.

Kőműves Imre

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.1228 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504

Ludas Matyi színpada

A MILLIÓT ÉRŐ ÖTLET

Szín:
A megyei rendőrkapitányság parancsnokának irodája.

I. kép

PARANCSNOK *(diktál a gépírónőnek):* Ismételten felhívom az illetékes hatóságok figyelmét a balatonrépási úgynevezett halálkanyar veszélyes voltára. Ezen útszakaszon az elmúlt három év során 87 gépkocsibaleset történt, nyolc halálos áldozattal... *(kopogtatnak)* Tessék!

ŐRMESTER *(belép):* Őrnagy elvtársnak jelentem, telefonértesítést kaptunk, hogy a balatonrépási kanyarnál ismét gépkocsibaleset történt... A járőr már a helyszínen van...

PARANCSNOK: Éppen most írok egy jelentést erről a halálkanyarról! Nem tudom, mit kellene tennünk! Talán nem elég feltűnőek a figyelmeztető táblák?!

ŐRMESTER: Egy tucat nagyméretű, hatnyelvű, este kivilágított tábla figyelmezteti a gépkocsivezetőket, hogy a megengedett sebesség 25 km.

PARANCSNOK: Tanácstalan vagyok... Likvidálni kellene a kanyart, de mindig azzal jönnek elő, hogy ez több millióba kerül.

ŐRMESTER: A feleségemnek van egy ötlete...

PARANCSNOK *(csodálkozva):* A feleségének?

ŐRMESTER: Igen, amióta tavaly Svédországban volt a húgánál, mindig előjön vele. Elmondhatom?

PARANCSNOK: Csak mondja!

ŐRMESTER *(valamit súg a parancsnoknak).*

PARANCSNOK: Furcsa ötlet, de megpróbálhatjuk!

(Függöny)

II. kép

Szín: ugyanott néhány hónap múlva.

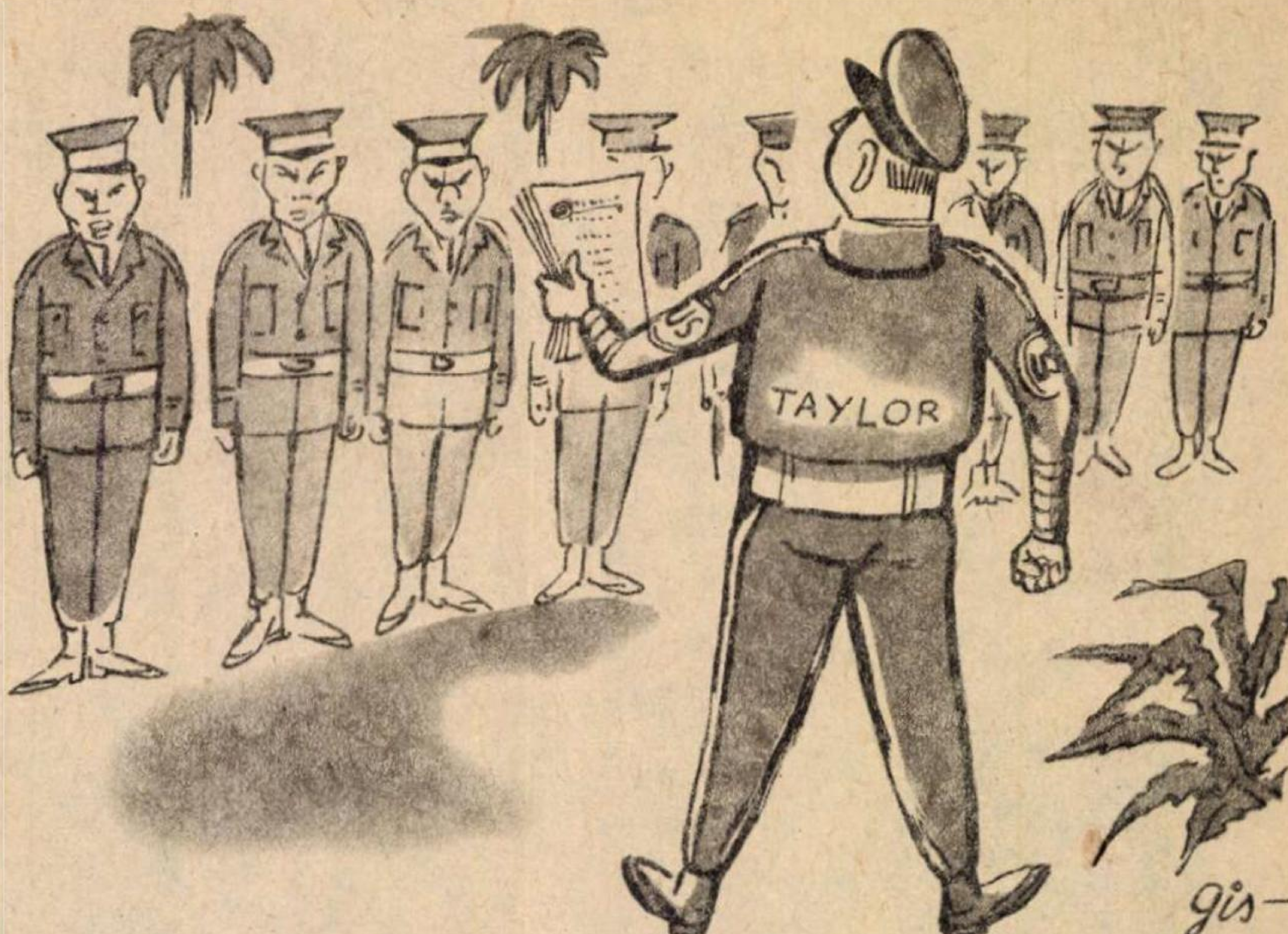
PARANCSNOK *(az őrmester előtt áll, kezet ráz vele)* Gratulálok magának, a felettes hatóság 10 000 Ft pénzjutalomban részesíti önt, mert amióta az ön, illetve kedves felesége által javasolt intézkedéseket megtettük, egyetlen gépkocsibaleset sem történt a veszélyeztetett útszakaszon. A gépkocsik szinte lépésben haladnak... A Balaton-környék minden veszélyesebb útszakaszán felállítunk ilyen jelzőtáblákat. Száz darabot csináltattunk. Itt van egy mintapéldány. *(Megmutatja a nagyméretű táblát, melyen a következő felirat látható:)*

„GÉPKOCSIZÓK VIGYÁZAT!!
Maximális sebesség 25 km.
Az út mentén
n u d i s t a t á b o r ! ! !"

Gerényi Tibor

Dél-Vietnamban

Szegő Gizi rajza

– Aki még nem volt miniszter, egy lépést előre!

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

hol kezdenék el a takarékossági program végrehajtását?

Ahol fogyóeszközként kezelik a közpénzt.

B. E.

A Nagykörútból és a Rákóczi útból, a Váci utcához hasonlóan „sétáló-utcát" csinálnék, és akkor nem volna szükség ennél a nagyforgalmú útkereszteződésnél közlekedési rendőrre.

D. F.

Felszólítanám a tiszteletet parancsoló igazgatókat, hogy az eddiginél rövidebb ideig térdepeltessék maguk előtt a beosztottakat, amiáltal a nadrágok és harisnyák élettartamát ugrásszerűen meg lehet hosszabbítani.

F. L.

Fent, középen és lent, hogy ne tehessünk egymásnak szemrehányást.

F. Gy.

A kérdésben bántó célzatosságot érzek. Igaz, hogy 1954. február 12-én égve felejtettem a hivatali villanyt. De azért már megbűnhődtem.

G. Sz.

Haladéktalanul létrehoznám az Országos Takarékosságügyi Főbizottságot, megfelelő reprezentatív székházzal, apparátussal. Ez aztán kiépítené a megyei, járási, városi takarékossági alközpontokat, amelyek sürgősen megszerveznék a körzeti, üzemi, hivatali, falusi kirendeltségeiket, amelyek rohamtempóban megszerveznék az utca-, a háztömb-, illetve a családtakarékosságügyi megbízottak hálózatát. A többi már gyerekjáték...

K. A.

Rögtön mondok egy példát: Nem Ébert Jenőt kellett volna kiküldeni Amerikába, a műkorcsolyázó világbajnokságra, hanem engem. Igaz, hogy én nem értem volna el olyan jó eredményt, mint Ébert, mivelhogy én abszolút nem tudok korcsolyázni, de én nem is mentem volna el Amerikába, hanem csak Párizsba. Igaz, hogy ott nincs műkorcsolyázó világbajnokság, viszont spóroltunk volna egy csomó devizát.

M. Gy.

Elsősorban tapasztalatcserére utaznék dúsgazdag skóciai nagybácsimhoz, hogy idehaza hasznosíthassam tanácsait.

P. L.

Felemelném a fizetésemet, mert több pénzből jobban tudnék spórolni.

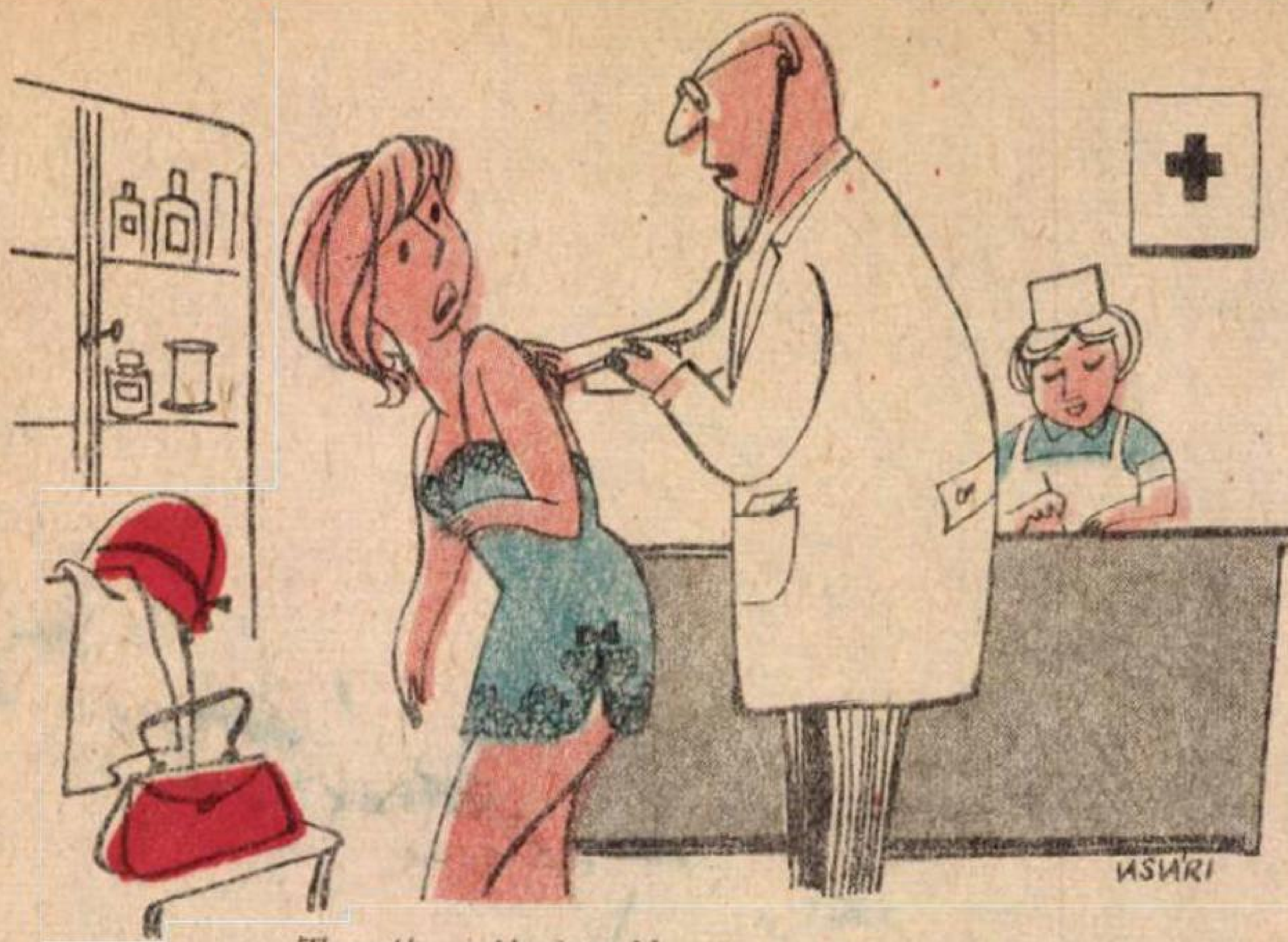
S. P.

Másokon.

T. L.

Nőies oldal

Női dolgok

– Tessék sóhajtani!
– Nem bőghetnék inkább? . . .

Kamasz-dilemma

– Tulajdonképpen engem a gyermeknapon vagy a nőnapon ünnepelnek?

Ijedt férfiak

– Én mindig mondtam, hogy nő nem való vezetőnek! . . .

Második műszak

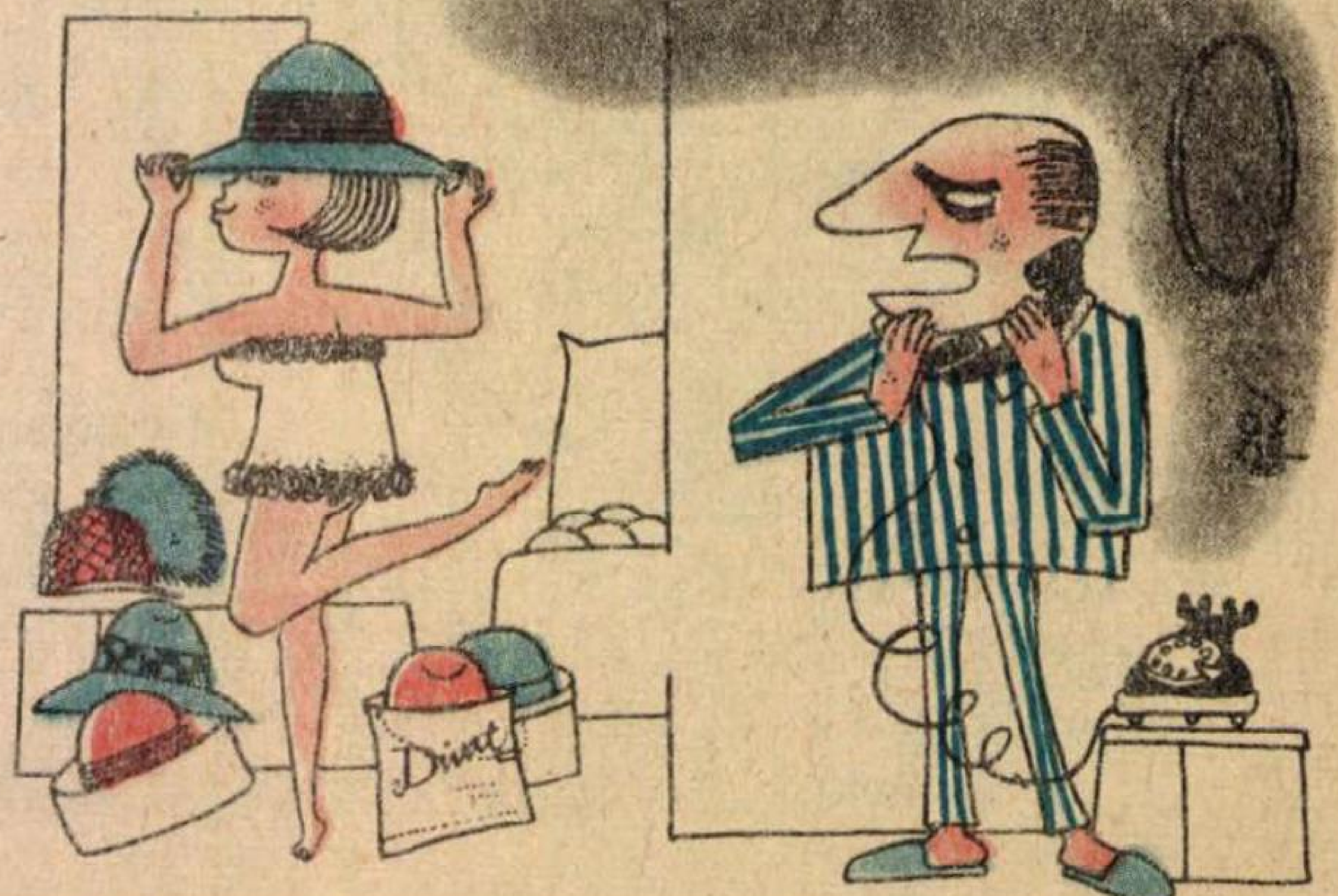
Riadó!!

A főzés rejtélye

– Mi van ebédre?
– Ha én azt tudnám.

Gyanú

– Mondd, Gézám, nem tudod, kapott a feleségem nálatok a hivatalban prémiumot?